

Világ proletárjai, egyesüljétek!

MECSEKI

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYÁSZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XVI. ÉVFOLYAM 21. SZÁM

ÁRA 1,50 FORINT

1979. NOVEMBER 1.

Szellőztetési ankét

Október elején az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület mecseki és mecsekaljai csoportja, valamint a Pécsi Akadémiai Bizottság bányaművelési munkabizottsága szervezésében szellőztetési ankétot rendeztek a Ságvári Endre Művelődési Ház nagytermében.

A háromnapos tanácskozás résztvevői a magyar szakemberek beszámolója mellett a külföldi meghívottak előadásai során képet kaptak a szovjet, finn, NDK és NSZK-beli bányák szellőztetési és klimatizáló berendezéseinek fajtáiról és legfőbb sajátosságairól. Az ankéton a bányavállalatok delegációi mellett ott voltak a Központi Fejlesztési Intézet, a Műszaki Egyetem és a Szellőző Művek képviselői.

Mátrai Árpádnak, a MÉV igazgatóhelyettesének megnyitja után a tanácskozás résztvevői két témában hallgattak előadásokat: 1. Szellőztetési hálózatok számítása; 2. A bányák főszellőztető berendezéseinek szabályozása. Ez utóbbi probléma az energia árának növekedése következtében különös jelentőségű. A nagyteljesítményű főszellőztető berendezéseket úgy gazdaságos üzemeltetni, hogy azok teljesítményét a bányák levegőszükséglete szerint folyamatosan szabályozzák. Ily módon jelentős energiamegtakarítás érhető el. Hazánkban a legkülönbözőbb típusú főszellőztetőket használnak. Ennek egyik oka, hogy a bányabeli adottságoktól függően mindenhol más-más teljesítményű berendezésekre van szükség. A másik, hogy legtöbbjük magyar-külföldi kooperációval készül.

A mélyművelésű bányáknál fokozottan jelentkezik a levegőhűtés, a klimatizálás problémája. A hűtőberendezések beszerzését nehezíti, hogy hazánkban ezek gyártására jelenleg nincs ipari háttér. Ennek következtében csak külföldről rendelhető meg. A meghívottak kicserélték tapasztalataikat a különféle berendezések műszaki paramétereinek kérdésében.

Az ankét harmadik napján a szakemberek üzemlátogatáson vettek részt. Többek között megtekintették a IV. sz. bányában a közelmúltban beépítésre került KKK típusú főszellőztetőt. A magyar-nyugatnémet kooperációban gyártott berendezés hazánkban egyedülálló. A 750 kW-os, állítható teljesítményű ventilátor két darab 500 kW-os helyett került beépítésre. Percenként 20 ezer köbméter levegő szállítására alkalmas.

N. G.

Kongresszusra készülés jegyében A 82-es csapat állja szavát

Teljesülnek az arany fokozathoz mért vállalások

A II. sz. bányüzemben évek óta a legjobb csapatok között szerepel a 82-es vágathajtó csapat. Jelzi ezt a csapaton dolgozók átlagkeresete és a brigádnaplójuk első oldalán feltüntetett szocialista brigádmozgalomban eddig elért eredményük.

Ez évi vállalásuk sem kisebb, mint arany fokozat és az ehhez mért teljesítmény, valamint önköltségi százalékok, mint legfőbb mutatók. A brigádnaplóban rögzített egyéb vállalásaik is az arany fokozathoz mérték. Ezért nem furcsa az a vállalás, hogy az „új technológiai eljárások és módszerek bevezetésében és kidolgozásában — a körlet megbízása esetén — részt veszünk”. És ez akad mindig.

Jóllehet nem teljesen új technológiát igényel a Minirondó alkalmazása, de eddig még nem sikerült az általa adott lehetőségekkel sajátos körülményeink között a maximumot elérni. Ez év második felében a körletvezetés élt a lehetőséggel és a 82-es csapatra bízta Minirondóval a vágathajtást. Hogy miért? Részben jó — két vágárges — munkahelyi adottságuk volt, s nagyobb részben — Furdós Ferenc kör-

letvezető tömör véleménye szerint — nagyon jól együtt volt a csapat. S hogy jó választás volt, ezt bizonyították a megbízás óta eltelt három hónap alatt a 154 méteres havi átlagteljesítményvel.

A csapatvezető Molnár Mihályt régóta ismerem és egyáltalán nem volt meglepő a csapatlétszám feltöltése után az első megbeszélésen elmondott egyik mondata.

— Munkahely a vágvég, mozgásterület attól 50 méter.

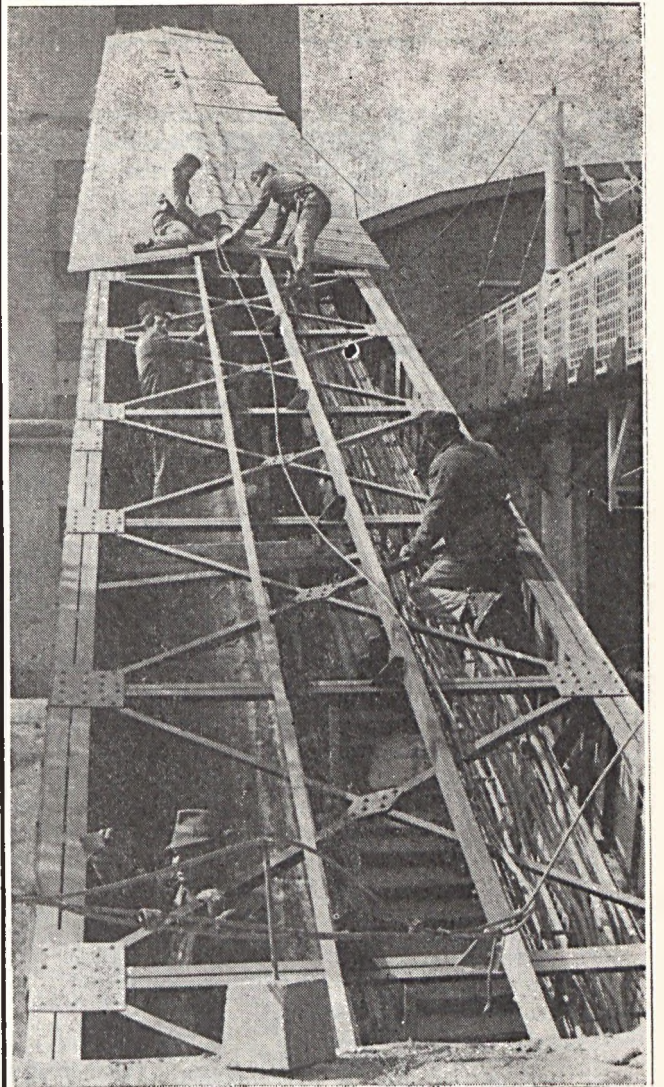
Ebben a mondatban tömören benne volt az a szervezés és előkészítés, amely a vágvég előrehaladását és kiszolgálását biztosítja.

A létszámfeltöltést két szakról három szakra a 32-es csapat magja adta, ahol korábban a Minirondóval már dolgoztak. Az indulásnál a csapattagok kérésére átcsoportosítás történt csapaton belül. Sikerrel. A korábbi Mini-

rondós vágathajtás tapasztalatait próbálták most kamatoztatni. Némelyiket olyan mottóval: így nem szabad. Szakosították egy-egy szakon belül is a munkafolyamatokat. Ügyesen alkalmazták és alkalmazták a szegecsűrő lafettákat. Csavarozás helyett hegesztették a vándorrendező egységeit. A csőszerelést „holt időben” végzik. A körlet biztosította a tartalék gépeket, s kevés az időkiesés géphiaba esetén. Egy-egy munkafolyamatnál az általuk bevezetett és alkalmazott ésszerűsítés csak perceket jelent, de összesen annyit, hogy elmaradt lövés nem igen akadt.

A brigádnaplójukba azt rögzítették, hogy csatlakoznak a párt XII. kongresszusa és hazánk felszabadulásának 35. évfordulója tiszteletére hirdetett munkaversenyhez. Ennek kapcsán 5 százalék teljesítménynövekedést és 2 százalék önköltségjavítást vállaltak. A teljesítménynövekedésnél ez nem is alaptalan vállalás, mert a brigádvezető szerint még van „tartalékuk”: például a mellékmunkák jobb szervezésében és a méretes fűrészár alkalmazása is átváltható teljesítményre.

Kukai András

Az ÉDU József Attila brigád tagjai szalaghíd felújításán dolgoznak.
Keller Gábor felvétele

November 7.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalomra, 1917. november 7-re emlékezünk. A Szovjetunióval együtt a szocialista közösség valamennyi országa méltóképpen köszönti e nevezetes dátumot. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom Oroszországban megdöntötte a tökések és a földbir- tokosok hatalmát, véget vetett az imperializmus egyeduralmának, s ezzel új korszak nyílt meg az emberiség történetében, a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet történelmi korszaka.

Lenin pártja vezette a munkásosztályt, a dolgozó tömegeket a szocialista forradalom győzelméhez. Örök történelmi igazság, hogy Lenin neve elválaszthatatlan attól a párttól, amely győzelemre vitte a Nagy Októberi Szocialista Forradalmat, hiszen e pártot az ő vezetésével teremtették meg és ő vezette harcát a proletariátus hatalomra jutásáért.

A Szovjetunió Kommunista Pártja — mint a leggazdagabb, legátfogóbb tapasztalatokkal rendelkező párt — teszi a legtöbbet a világméretű osztályharc sikeréért, a lenini örökség megvédéséért és gyarapításáért, a nemzeti kommunista mozgalom egységéért. Ez a megkülönböztetett szerep és felelősség mondatja velünk — igaz meggyőződéssel —, hogy a Szovjetunióhoz, a Szovjetunió Kommunista Pártjához fűződő viszony meghatározó eleme a kommunista magatartásunknak, a nemzeti érdek igaz szolgálatától elválaszthatatlan internacionalizmusnak. „Csak az lehet igaz barátod, ki sem jobban, sem rosszban nem hagy el” — tartja a magyar népi bölcsesség. Felszabadulásunk ténye, szocialista építésünk zöen bizonyítja, hogy a Szovjetunió a legigazibb barátunk és legjobb segí-

tőnk az élet minden területén. Pártunk és a magyar kormány éppen ezért mindig is különös gondot fordított a Szovjetunióhoz fűződő viszonyunk, barátságunk ápolására, népünk internacionalista nevelésére.

Szocialista hazánkban már sok mindent elértünk a baráti országok, minde- nek előtt a Szovjetunió segítségével. A fejlett szocializmus építésének programját nem oldhatjuk meg sikeresen a szocialista világ fő ereje, a Szovjetunió támogatása nélkül.

Igéretes, de nem könnyű munkánk java még hátra van, mint ahogy pártunk XI. kongresszusa is megállapította. A párt az elkövetkező időkre a gazdasági munka magasabb minőségi követelményeit állította előtérbe.

A Mecseki Ércbányászati Vállalat brigádjai a SZOT és KISZ KB közös felhívását követően tettek újabb vállalásokat a hármadszoros szellemében, de súllyal a gazdasági, termelési célok eredményességének növelésére. Vállalásaikban kifejezésre jutott a termelékenységére, a hatékonyság javítására irányuló törekvés.

A szocialista munkaverseny keretei között tartalmasabb társadalmi, politikai munkával, eredményesebb gazdasági tevékenységgel készülnek az MSZMP XII. kongresszusára és hazánk felszabadulásának 35. évfordulójára. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójának méltó megünneplését, annak köszöntését e gondolatok jegyében fejezhetjük ki ma legméltóbban. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme, a szocializmus szovjetunióbeli diadala az egész szovjet nép sikere. Eredményeit, pozitív hatását az egész haladó emberiség magáénak vallja.

Kisdaróczi János
pb-titkár

A közelmúltban adták át a Szigeti vámnál levő közúti csomópontot.
Erb János felvétele

Beszélgetés a párttagságról

Időben és térben szét-
tört beszélgetésünk
emberi élet sorsfor-
dulóiról szól. Mert sors-
fordulók voltak azok a
döntések, melyekkel az
emberek nyíltan vállalták,
vagy vállalták a
közösségi hovatartozást,
a pártállást, az ideológiát
az ideológia gyakorlati
megvalósításának esetleges
kudarcait, a talpraállást,
az újrászervezést, vagy a már
kikristályosodott állapotban
az emberi tudat fejlesztését.

E beszélgetésünk résztvevőinek mindegyike döntött valamikor pártállásáról, párttagságáról, hovatartozásáról. **Sarbak Béla** 1945-ben, alig 21 évesen, olyan hittel és tenniakarással, melyet a jobb és szebb életre vágyás fűtött. **Tornyos Tibor** 1958 elején, amikor sok ember megrendült hittel 1956 után még nem, vagy egyáltalán nem talált vissza a pártba, **Kovács Imre** és **Knípl János** szinte a jelenben, ahol már nem nehéz a tisztánlátás, de a párttag kötelességeit nem csorbította az idő múlása.

Beszélgetünk arról, mi indította őket a párttag-ság felé, arról, hogy a pártonkívüliek mennyire fogadják el, vagy tisztelik a párttagok véleményét, és arról, hogy közvetlen környezetük mennyire becsüli azt a társadalmi és pártmunkát, amit végeznek.

Sarbak Béla: — Anyám azt mondta otthon: gyerekek, az oroszok a munkásokat pártolják. Ettől kezdve figyeltünk fel a kommunista programjára, tulajdonképpen ez indított el

ezen az úton... Sok megpróbáltatással járt a kezdet, de úgy érzem, nem hiába. Nagy hibám, hogy nem tanultam, nem fejlesztettem magam. Szeretek dolgozni és úgy érzem, becsülettel helytálltam minden munkában, ez sem utolsó dolog. Mindezt meg is becsülték.

Tornyos Tibor: — 1952-ben a pártiskolán, ezt követően a honvédségnél tanultak indították el a párttagságot. Igen kritikus időre esett a párttagságom kezdete és lépésről lépésre bizonyítani kellett a saját munkáján keresztül az embernek azt, amit a párt politikai és gazdasági irányvonalnak megszabott. Most jobban felkészítik az embereket a párttagságra, akkor inkább öntudatból csináltuk. Ahhoz, hogy jobban adjanak a párttagok véleményére, az ideológiai gyakorlat végrehajtását nyíltabbá kellene tenni. Nyíltabban és időben kellene a párttagok felé fordulni az információk megadásával, hogy kellő felvilágosító, tájékoztató munkát tudjanak környezetükben kifejteni.

Kovács Imre: — Mindig a jobbához tartozni képességeim szerint, ez vezért a KISZ-ben és a munkában. Már a családban megvolt a példa. Édesanyám 1958 óta párttag. Aztán, hogy idekerültem a III. sz. bányauzembe a Hadnagyékhöz, majd a II. sz. bányauzembe a Gadóékhöz, igen nagy volt a közéleti munka. Nemcsak a borítékért dolgoztunk, hanem a közért is. Ha munkában élenjárunk, akkor politikailag is lehet élenjárni. Így indult az én párttagságom. Sajnos, még egyértelműen nem becsülik azt a társadalmi munkát, amit végzünk. Nincs még olyan szemlélet, hogy mindenki a közönséget tegyen. Azt, hogy tisztelik-e a párttagot és véleményét, párttagja válogatja. Ha van véleménye, az megalkalmazott, hangoztatja, a munkában is helytáll, akkor tisztelik, van tekintélye. Egvébként ez olyan, mint szülő-gyermek kapcsolat a nevelés terén.

Knípl János: — Gyermekkoromtól a mozgalmi munkában éltem. Ez sok mindent meghatározott az életemben. Amikor a KISZ-ből kezdtem már tekinteni a párt munkája felé, éppen jó időben kerestem a KISZ-titkárom, hogy lépjek be a pártba. Én így indultam ezen az úton. Sajnos, néha én is úgy érzem, nem kellően értékelik a párttagok munkáját a köznapi életben. Igaza van Imrének, csak a megalkalmazott, őszinte véleménynek van tekintélye az emberek előtt. Szeretnék olyan vitapartner lenni, hogy adjanak a véleményemre.

Ime, a kényszerítő körülmények súlya nélkül megfogalmazottak, őszinte vélemények, amelyek néhány éves, vagy több éves tizedes tapasztalásokból születtek. **Kukai András**

Milyen lesz a pécsi nevelési központ?

Lakásunk ablakából leendő első lányommal nyár eleje óta nem kis izgalommal figyeltük azt a sokablakos, féligkész, szürke épületet, melyről mint megtudtuk iskola lesz, a pécsi nevelési központ egyik épülete.

Egy héttel az évnyitó előtt „felfedező” útra indultunk, hogyan is lehet majd eljutni a tudomány házába. **Árkon-bokron,** földhányáson át, bokáig érő porban bukdácsoltunk, míg eljutottunk odaig. Akkor még hihetetlennek tűnt, hogy itt egy hét múlva kezdődik a tanítás.

Hazafelé már könnyebb volt, mert megtaláltuk azt a kijelölt, az építkezés veszélyeitől megóvó utat, melyen biztonságosan, felele akkora porban és sárban is el lehet jutni az iskolába. A tanévnyitón meg-megtántorodtam, nemcsak a meghatottságtól, hogy lányom életének egyik legjelentősebb állomásához érkezett, hanem mert a cipóm sarka ötpercenként elsüllyedt a frissen „tereprendezett” udvaron.

Több mint ezer gyerek és az őket kísérő szülők közt tolongva nagy öröm volt, mikor megtaláltuk a tanító nénit.

Másnap, mint a város többi iskolájában, a nevelési központ 24 tantermes iskolájában is — a nehéz körülmények ellenére — elkezdődött a tanítás és ma már a kilenc első osztályban a szép, színes könyvekből az „apu olvas, anyu bevásárol” életből vett példamondatok olvasásával és sok-sok érdekes feladattal tanulják a kis elsősök a betűvetés tudományát. Az indulás nehézségeivel küszködő nevelési központ igazgatója, **Szilágyi János,** a pécsi köznevelési intézmények vezetőinek legutóbbi értekezletén a jövő terveiről, elképzeléseiről tájékoztatta a pécsi köznevelési szakembereket, egyben kérte támogatásukat, segítségüket is.

Mikor és miért is született meg a nevelési központ létrehozásának gondolata? Az MSZMP KB 1972-es oktatáspolitikai határozatának legfontosabb törekvése az egész iskolarendszer korszerűsítése, a nevelés fejlesztése, a folyamatos művelődés igényének felkeltése. Ezt követeli meg a gazdasági és társadalmi élet előrehaladása, a tudomány, a technika fejlődése. Mindehhez szükséges a korábbi nevelési rendszer korszerűsítése, átalakítása, új módszerek bevezetése, korunk kulturális fejlődésének tendenciáit dinamikusan követő oktatási-nevelési rendszer kialakítása. Mindez csak egy komplex intézményben valósítható meg, ahol lehetőség van az emberi kapcsolatok kiterjesztésére, az alkotás, a pihenés, a játék, a kikapcsolódás, a sok irányú érdeklődés kielégítésére, a gyermekek, az ifjúság, a

felnőttek és nyugdíjasok foglalkoztatására. Ilyen komplex intézmény több országban működik már, Magyarországon nevelési központ néven került a köztudatba. Több mint tíz éve Budapesten, **Lágymányoson,** tervezték egy ilyen intézményt. Akkortájt jött létre a gondolat, jó lenne Pécsen is egy hasonló.

1975-ben a pécsi városi pártbizottság fogalmazta meg a nevelési központ építésének gondolatát és 1978-ban kezdtek el építtetését.

A nevelési központ programtervében olvashatjuk: „Az intézmény a gyermekek és ifjak nevelésén túl vállalja a felnőttek oktatási, továbbképzési, művelődési és szabad idő igényeinek kielégítését is.”

A nevelési központ nem hagyományos iskola, hanem szellemi, oktatási, kulturális és sportcentrum lesz, mely a körülbelül 15 ezer fős lakókerület korösszetételét és változását is figyelembe vevő, több célra is hasznosítható épületekből áll. Ez év szeptemberében adták át az első épületet, a 24 tantermes iskolát. Körülbelül 1985-ig még két 24 tantermes iskola, három 80 fős bölcsőde, három 150 fős óvoda, egy 18 tantermes szakközépiskola, 300 fős kollégium, 30 csoportos napközi otthon, egy központi művelődési ház, könyvtár, éttermi kombinát, uszoda, sporttelep és pszichoszomatikus intézet átadását tervezik. A nevelési központ reggel 6-tól este 22, illetve szombaton 24 óráig működne. A délelőtti órákban a gyerekek, délután a gyerekek és felnőttek közösen, este pedig a felnőttek használják majd az épületeket. Pedagógusok és népművelők népes csoportja fogja össze és irányítja az oktatási, közművelődési és sporttevékenységet.

A nevelési központ ma még kísérleti intézmény. Munkáját figyelemmel kísérik az országos és helyi oktatással és művelődéssel foglalkozó tudományos intézetek szakemberei. Az itt dolgozó pedagógusokra nagy feladat hárul: megteremteni a jövő iskolájának alapjait. Ehhez azonban az ő energiájuk nem elég, szükség van az itt lakók aktív közreműködésére, segítségére is. Mégcsak egy épületet adtak át, de az átadás óta több száz szülő rendszeresen segíti a kezdeti nehézségek leküzdését.

Nap mint nap hallunk a permanens, az egész életen át tartó művelődés szükségességéről, az olyan iskolarendszer megteremtéséről, amelyik minden növendékében megalapozza az állandó továbbtanulás igényét és képességét. Úgy érzem, a siklósi városrészben épülő nevelési központban meg lesz ennek a lehetősége, de vajon élnek-e majd az ott lakók ezzel a lehetőséggel?

Dr. Rolsz Andrásné

Egy óra a párttitkárnál

Barcsa Zsigmond

— Mit szól a kupamérkőzésekhez? Semmit... — felel is egyben kérdésére a II. sz. bányauzem pártbizottságának titkára —, mert ehhez nem lehet véleményt fűzni. Egyedül a Diósgyőr jutott tovább. De hogy a Dózsa mit csinál? A végén még a PVSZ is kiüti.

— Kellemes dolog a siker. Különösen, ha az ember nagy feladatot old meg, s közben maga sem hiszi, hogy teljesül. A bányában nemkém is volt részem ilyen „győzelemben”. Régen volt, 1959-ben, de a szép emlékeim között tartom számon.

Az erősen pezsgő narancsital poharakba tölti. Néhány pillanati játéksík az üveg kupakjával, majd egy nyomással félbehajtvaa hamuirtóba teszi. Arcán látszik: gondolatait rendezzi.

— Azon a gyorsvágathajtó csapaton dolgoztam — kezd a visszaemlékezésbe —, amelyik 226,5 méteres teljesítménnyel országos rekordot ért el. Abban az időben a lapáttechnikával az átlagteljesítmény hatvan méter, vagy még annyi sem volt. Amikor beterveztük a 250 méteres teljesítést, tudtuk, hogy óriási dolgot akarunk. A rekord végül is sikerült, jóllehet kevesebbre kerekedett a tervezett-nél.

— Ha lehet, váltsunk témát. Beszélne jelenlegi munkájáról?

— Ez a beosztás egyszemélyi felelősséggel járó kollektív tevékenység. A pártbizottsággal közösségi munkát végzünk, kezdve a gazdaságszervező, irányító, ellenőrző tevékenységtől, a párt belső életéig. Az üzemössz dolgozóinak a gazdasági tevékenységén túl segítenünk kell az életkörülmények pozitív irányítását is, legyen ez akár szociális, kulturális, oktatási, vagy bérezési kérdés. Szóval, emberi oldalról is segíteni kell. Hiszen ezt csak a gazdasági vezetés megoldani nem tudja. Különben is, az emberi sorokkal való törődés adja értelmét munkánknak.

— Hogyan lett a pártbizottság titkára?

— Arra nem kíváncsi, mikor lettem párttag? Itt kellene kezdenem a választást. A hadseregbe önként jelentkeztem 1949-ben. Egy évig csapatnál szolgáltam, majd a Dózsa Lövészti Iskolaiba kerültem növendéknek. Amikor tisztté avattak, maradtam s lökiképzési előadó lettem. Ekkor vetek fel a párttagok soraiba.

— Kádár elvtárs aláírásával a 25 éves párttagsági oklevelet 1977-ben kaptam meg — veti közbe nem kis büszkeséggel.

— Pártbizottsági titkárra választásom előtt a 31-es vágathajtó csapatnak voltam a vezetője — folytatja a gondolatsort —, de alapszervi titkári funkciót is elláttam. De hogy, hogyan lettem a pártbizottság titkára? Most belegon-

dolva, nem is tudom. Erre más tudna esetleg válaszolni. Ha azt kérdeznék, hogyan lettem katona, majd később bányász, arra könnyű lenne a válaszom. Mindenesetre megválasztottak, s örömmel fogadtam a megbízatást.

— Munkájában, megbízatásában történt változás, könnyű átállást eredményezett?

— Cseppet sem. Gyakorlati tapasztalatokkal nemigen rendelkezem. Alapszervi titkárként kis gazdasági egységnek kellett a politikai tevékenységét irányítanom. A pártbizottsággal, mint testület segítségével jelenlegi megbízatásomban az egész üzempolitikai tevékenységét kell összefogom, irányítanom. Munkámhoz az elméleti alapokat az egyéves pártiskolán, majd az esti egyetem szakosítóján igyekeztem megszerezni.

— Előnyök tartja-e, hogy tulajdonképpen azoknak a párttitkára, akikkel nemrég együtt dolgozott?

— De még mennyire. Tizenhat és fél évet dolgoztam velük s ez nem múlik el nyomtalanul. Munkában a nehézségek kor adja a mankót, ez, hogy közülük való vagyok. Akkor érzem igazán jól magam, ha közöttük lehetek. Nem tudom különválasztani a bányászpárttitkár kifejezést, mert a szó igazi értelmében mindkettőnek vallom magamat. A sok másirányú elfoglaltságom azonban határt szab annak, hogy állandóan közöttük legyek.

— A XII. kongresszusra készül az ország. Erről mit mondana?

— A felajánlások teljesítéséhez az üzem teljes kollektívájának hatékony, becsületes munkájára van szükség. Jelenlegi eredményeink azt mutatják, hogy feladatainkat e területen is az elvárás szintjén oldjuk meg.

— Plusz feladatot jelent, hogy a XII. kongresszus előkészítésének időszakában vagyunk. Sor kerül a pártalapszervezetek vezetőségeinek beszámoló taggyűléseire, beszámolnak a XI. kongresszus óta végzett munkáról. A pártalapszervezetek vezetősége, majd az üzemi pártbizottság és munkabizottság újválasztása is napirendre kerül. Munkáinkat így a napi gazdasági feladatok mellett ebben az irányban is végezni kell.

Veress Tamás

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő: **Gelsz Ferenc**

Szerkesztő: **Ragoncsa János**

Szerkesztőség: 7633 Pécs, 39-es dandár út 19. Telefon: 15-851 Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: **Braun Károly**

Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MFV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.

Felelős vezető: **Sperczel János**

Megjelenik kéthetenként

Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál

Előfizetési díj egy évre 36 forint

Ny-623-4

A KISZ Központi Bizottsága, a Bányai Dolgozók Szakszervezete és a Nehézipari Minisztérium Ifjúsági Bizottsága második alkalommal hirdette meg az országos szén-, érc- és ásványbányai vajúrfiatallai részére a Ki minek mestere szakmai-politikai vetélkedőt. Az első ilyen verseny 1975-ben Tatabányán volt. A második országos vajúrfiatallai vetélkedőnek a Mecseki Ércbányászati Vállalat volt most a gazdája. Az előkészületek már hónapokkal ezelőtt megkezdődtek. Vállalatunk KISZ-bizottságán már az év eleje óta nagy apparátus dolgozott azon, hogy a kétnapos vetélkedő percre pontosan kidolgozott, körültekintő megrendezésével méltó feltételeket biztosítson az ország legjobb vajúrfiatallai versenyének.

Október 4-én a Ságvári Endre Művelődési Ház színháztermében 19 órakor tartott megnyitón vette kezdetét az ország 13 bányavállalatától érkezett fiatal vajúrok versenye.

Az elnökségben foglalt helyet *Menyhárt László*, az OBF elnöke; *Szabó János*, a KISZ KB Intéző Bizottságának tagja, a Magyar Ifjúság főszerkesztője; *Bóna Ernőné*, a KISZ Baranya megyei Bizottsága első titkára; *Farkasfalvi József*, a KISZ KB ifjúságosztályának helyettes vezetője és *Dr. Koncsag Károly*, a pécsi KBF hivatalvezetője.

Mészáros István, a KISZ Mecseki Ércbányászati Vállalat Bizottsága titkára köszöntötte a résztvevőket, majd *Tóka Jenő*, a MÉV igazgatója, a rendezvény házigazdája megnyitotta a II. országos vajúrfiatallai vetélkedőt. Az ünnepélyes aktus után került sor a sorsolásra. A verseny tisztasága érdekében az egész vetélkedő tartama alatt név nélkül, csak a kihúzott

A politikai zsüri munka közben

Csördör László felvételei

II. országos vajúrfiatallai vetélkedő '79

sorszámmal szignálva szerepeltek az indulók.

Másnap, október 5-én a gyakorlati versenyre került sor, a IV. sz. bányauzemben. Tekintettel a résztvevők nagy számára, ezt két részletben bonyolították le. A reggeli és az eligazítás után megkezdődött a készülődés a le szálláshoz. A csapatok rajtszámait felkerültek a kabátba, még egy csoportkép a falán és indulás az aknához. A legszigorúbb titoktartás ellenére is hamar kiderült, hogy a MÉV csapata a nyolcas sorszámmal húzta. Hiába, Deák Laciékát mindenki ismeri itt.

A mínusz hetedik szinten, nem messze az aknától kitűnően előkészített munkahelyek várták a versenyzőket. Szinte nappali világosság, a feladatok végrehajtásához szükséges kellékek, gondosan összeválogatott szerszámok, mérőeszközök. A gyakorlati zsüri is elfoglalta a helyét. Dr. Koncsag Károly elnök vezetésével értékelték a feladatok végrehajtását. Nyolc óra előtt pár perccel elkezdődött a ver-

seny. Minden csapatnak ugyanazt az öt feladatot kellett megoldania. A háromrészes TH-ácsolat beépítése irány szerint, kanyarban, az ország legjobb fiatal vajúrainak nem okozhatott különösebb problémát. Nem is volt hiba a szintidővel. A háromrészes acélívek percek alatt a helyükön voltak és a kivitelezés pontosságára sem lehetett panasz.

Annál több gond volt az imitált robbantási feladat végrehajtásával. Mint utóbb kiderült, volt olyan csapat is, akiknek nem volt robbantómesterük.

A legnehezebb feladat a vasútépítés volt. Kevesen maradtak szintidőn belül. Volt olyan csapat, amely gyors, pontos munkát végzett, de egy apró figyelmetlenség miatt mégis el estek a maximális pontszámától. A 12 méteres vasútszakaszt úgy kellett megépíteni, hogy nehéz mozdonyok is szállíthassanak rajta. Amikor már összeszerelték a vágánykereteket, akkor derült ki, hogy a talpfák 80 cm távolságra vannak egymástól az előírásos 60 helyett. Korrigálásra már nem volt idejük.

A többi munkahelytől kicsit távolabb bányabeli baleseti imitáció feladatot oldottak meg a csapatok. Az elsősegélynyújtás mellett jelentős és intézkedési kötelezettségüknek is eleget kellett tenniük a versenyzőknek. Amíg „forgás” volt, vagyis a csapatok munkahelyet cseréltek, a bányatérrel ellenőrzését is el kellett végezniük a résztvevőknek és jelezni kellett minden szabálytalanságot, rendellenességet, amit a bejárás útjában észleltek.

Mire az első nyolc csapat valamennyi feladatát megoldotta, megérkeztek a kilenctől tizenháromig sorszámozottak. A gyakorlati verseny egy órakor ért véget. Ebéd után a csapatok visszatértek a szálláshelyükre, a BÉV munkásszállójára, majd városnézésen vettek részt. Ered-

ményt ekkor még nem közöltek a versenyzőkkel. Szerencsére. Így is elég izgatóan készültek a másnapi elméleti vetélkedőre. Kovács István, a MÉV versenyzője az eredményhirdetés után például elmondta, hogy egész éjszaka az ÁBBÓ-t tanulta.

Szombat reggel a Ságvári Endre Művelődési Ház új szárnyában gyülekeztek a résztvevők és kísérők. A színházterem megtelt. Bemutatták az elméleti vetélkedő szakmai és politikai zsűrijét, majd Dr. Koncsag Károly, a gyakorlati zsüri elnöke értékelt a versenyzők előző napi teljesítményét. Mint elmondta, valamennyi csapat kitűnő felkészültségről tett tanúbizonyságot, így jelentős különbség nem alakult ki köztük. A maximális kilencven pontot egyetlen csapat érte el, a 8-as. A házigazdák nagy öröme tehát már nyugodtabban nézhetek a MÉV versenyzői az elméleti vetélkedő elé. A „hazai pálya” dacára, csak minimális előnyük volt a többiekkel szemben, de ez mindenképpen önbizalmat adott. A szurkolók megkönnyebbült sóhajjal vountak ki az előcsarnokba, a versenyzők pedig megkapták az első szakmai feladatot. Írásban kellett válaszolniuk geológiai kérdésekre, volt számítási feladat, totó-teszt és téma volt még a bányagépek ismerete is. Kilenc órakor megszólalt a gong. Lejárt az írásbelire megszabott idő. A harminckilenc versenyző tíz perc pihenőt kapott, majd két csoportban folytatták a versenyt. Az egytől húzig sorszámozottak az új színházteremben maradtak, a szakmai kérdésekre most már szóban adtak választ. A versenyzők másik csoportja átvonult a művelődési ház régi nagytermébe, itt politikai tájékozottságukat bizonyították. Írásban és szóban kellett választ adniuk a BDSZ történetével, a KISZ KB 1979/80. évi akcióprogramjával, az ü-

zemi demokráciával kapcsolatos kérdésekre. Diáról kellett felismerniük államférfiakat, világpolitikai eseményeket. Mindkét teremben nagy volt az izgalom, pontosan tizenegykor a versenyzők két csoportja helyet cserélt. Akik eddig szakmai kérdésekre válaszoltak, most politikai totót tölthettek és, akik eddig a camp-david-i tanácskozás résztvevőit „azonosították” diáról, azok most a bányaműveléssel kapcsolatos előírásokat ismertették a nagyteremben. Egy óra is elmúlt, mire mindkét helyen végeztek. Rövid szünet után ismét folytatták a versenyt. Villámkérdések következtek.

Az izgalom egyre fokozódott, de a vetélkedő alakulását csak az tudja követni, aki ismerte a versenyzők sorszámmát. A szurkolók azért azt mindig tudták, hogy az „övök” hogy állnak. A villámkérdések után a versenyzők ebédelni mentek. A zsüri közben megkezdte az összesítést. Négy órára már felkerültek a demonstrációs táblára a versenyzők nevei és a végeredmény.

Az első három helyen mévesek végeztek. Nyilvánvaló, hogy a csapatversenyt is ők nyerték. Lassan megtelt a színházterem. Megkezdődött az ünnepélyes eredményhirdetés. Valamennyi résztvevő

sével érdemelte ki. A versenyen második helyezést ért el Kalina János, a MÉV vajúra, harmadik Kovács István lett, aki ugyancsak a Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozója. Negyedik helyezést ért el Török Gábor, a Fejér megyei Bauxitbányászati Vállalat versenyzője, aki egyúttal megkapta a BDSZ különdíját. Az ötödik Szöllősi László, a Bakonyni Bauxitbányászati Vállalat dolgozója lett, aki a MÉV igazgatójának különdíját vette át. A Magyar Szénbányászati Tröszt különdíját a hatodik helyezett Kátai Imre kapta, aki a Várpalotai Szénbányák vajúra.

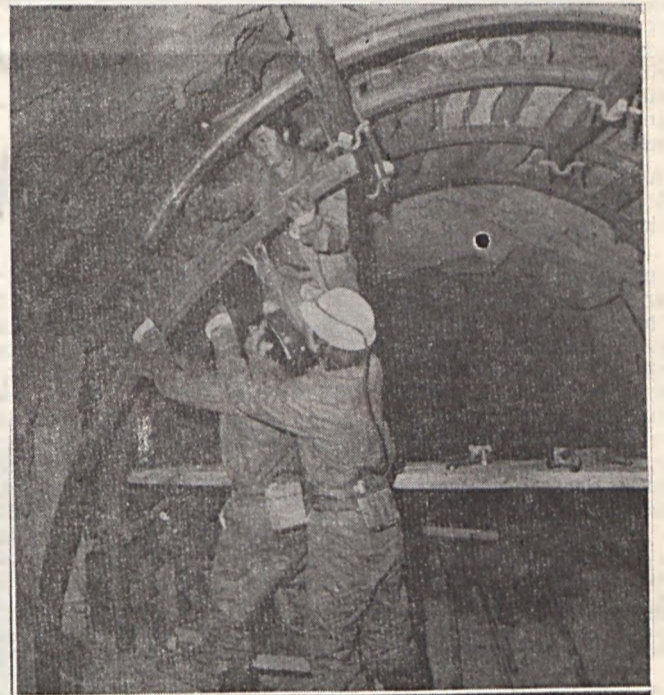
Az ünnepélyes eredményhirdetést követően Dr. Kapolyi László nehézipari miniszterhelyettes, a vetélkedő védnöke mondott zárszót. Köszönetet mondott a II. országos vajúrfiatallai szervezőknek, házigazdáknak. Elismeréssel szólt a versenyzők magas fokú szakmai tudásáról, a politikai kérdésekben mutatott tájékozottságukról. Vázolta a magyarországi szén-, érc- és ásványbányászat távlati feladatait.

— A következő évtizedekben a termelést jelentősen növelnünk kell. Ezt a jelenleginél kisebb létszámmal, korszerű módszerekkel és eszközökkel kívánjuk elérni. A fejlődés egyre több ismeretet, egyre nagyobb szaktudást igényel bányászainktól. Az ilyen vetélkedők nagyban hozzájárulnak fiatal vajúraink szakmai, politikai felkészültségének gyarapításához — mondotta a miniszterhelyettes.

Végezetül Dr. Kapolyi László bejelentette, hogy a III. országos vajúrfiatallai vetélkedőt Tapolcán rendezik. Az ünnepélyes eredményhirdetés után rendezett fórumon a versenyzők és kísérőik köszönetet mondtak a vendéglátóknak, dicsérték a kiváló szervezést. Aki ott volt tudja, hogy nem csupán udvariasságból.

A jól szervezett vetélkedő zökkenőmentes lebonyolítása éppoly büszkeséggel tölthet el bennünket, mint versenyzőink nagyszerű sikere.

Nógrádi Gábor

TH-ácsolat építés

oklevelet és emléktárgyat kapott. Végül a győzteseket szólították. A végeredmény: csapatban első a Mecseki Ércbányászati Vállalat, második a Bakonyni Bauxitbányászati Vállalat, harmadik a Fejér megyei Bauxitbányászati Vállalat, negyedik az Oroszlányi Szénbányák csapata. Majd az egyéni verseny győztesét és helyezettjeit szólították. A Ki minek mestere országos vajúrfiatallai vetélkedő győztese Deák László, a Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozója lett. A pénzjutalmon és a külföldi utazáson kívül elnyerte a KISZ Baranya megyei Bizottsága által felajánlott két különdíjat is. Az egyiket, mint a legjobb baranyai versenyzőt kapta, a másikat a politikai vetélkedőn elért első helyezé-

Vasút beépítés főszállító vágatba

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

I. A II. sz. bányüzem dolgozói elégedetlenek a védőkesztyű minőségével, nagyon hamar szétszakad.

A kérdésre Kolsovszky Rudolf, az Anyag- és áruforgalmi főosztály vezetője válaszolt:

— Ez év elejétől a védőkesztyűt a „Zengő Gyöngye” MTSZ-től vásároljuk, amely évek óta szállít munkavédelmi kesztyűt a Mecseki Szénbányáknak, ahol a mi megrendelésünk időszakában meg voltak elégedve. A gyártó üzem a kesztyű bőr alapanyagát a Pécsi Bőrgyártól kapja. Ebből adódóan a bőrreszel szembeni minőségi kifogás lehetősége igen behatárolt, mert a bőrgyárt által gyártott műszaki bőr minősége adott. A kesztyű elkészítése terén felmerülő hiányosságok miatt tárgyalunk az üzem vezetőjével és kérjük azok mielőbbi megszüntetését.

2. A III. sz. bányüzem gépkocsival rendelkező és bejáró dolgozóit azt kérdeztük, hogy miért nem lehet az üzemen belül egy megfelelő parkolót építeni, azt bekeríteni és biztosítani a gépkocsik őrzését.

Az üzem több dolgozója azt a kérdést is felvetette, hogy a karácsony és Szilveszter közötti napokat le lehet-e dolgozni, ha igen, mikor?

Az első kérdésre Kocsor Ferenc, az üzem vezetője válaszolt:

— A parkoló területét azért nem tudjuk bekeríteni, mert nincs és nem is lesz rá beruházási keret. Az őrzést pedig létszámihiány miatt nem tudjuk megoldani. Megjegyzem, hogy tudomásom szerint, Pécs belterületén is csak néhány olyan parkoló van, ahol parkolási díj ellenében őrzik a kocsikat.

A második kérdésre Bimbó József igazgatóhelyettes válaszolt:

— 1979. október 25-én munkanapok áthelyezése iránti kéressel fordultunk a NIM Uránipari titkárság vezetőjéhez. Kértük, hogy engedélyezze a karácsony és újév közötti három munkanap október, november hónapokba való áthelyezését. Amint a választ megkaptuk, részletesen tájékoztattuk dolgozóinkat.

3. A IV. sz. bányüzem több pártalapszervezeténél is szóváltottuk, hogy mivel a Tüzér utca lezárása miatt a szociális otthon előtt megálló megszüntették, az üzemi buszjáratok részére jelöljenek ki új útvonalat.

A kérdésre Marék Lászlóné munkáskellátási előadó válaszolt:

— A KPM és a Városi Tanács közlekedési ügyintézőjével és a Volán 12. sz. Vállalat megbízottaival útvonalbejárást végeztünk és

az illetékesek a távolsági járatoknak továbbra is azt az útvonalat jelölték ki, ami nem zavarja az egyébként is zsúfolt városi közlekedést. A szociális otthoni megálló a Tüzér utca városi megállóhoz helyezték át.

4. Az Eredetítő üzem több dolgozója kéri, hogy a szűrővizsgálatoknál vezessék be a halláskárosodás vizsgálatát.

A kérdésre Dr. Bank József, a vállalati egészségügyi szolgálat vezető főorvosa válaszolt:

— Az üzemorvosokat felszereltük szűrő audióméterrel, amivel a halláskárosodást lehet vizsgálni. A dolgozók panaszukkal forduljanak az üzemorvoshoz. A szűrővizsgálatnak más a célja.

5. A Szolgáltató üzem dolgozói közül azok a szülők, akiknek gyermekei a 39-es dandár utáni iskola 5/b osztályába járnak, sérelmezik, hogy ebben a tanévben a gyerekek nem vehetik igénybe a napkőzít.

A kérdésre Walcz Jánosné, a városi tanács művelődési osztály tanulmányi felügyelője válaszolt:

— Húsz-huszonöt gyerek napközibe való felvételét utasítottuk el, a szociális és anyagi hátteret figyelembe véve, de az ékeztetést azok részére is biztosítottuk az Olimpia étteremben, kedvezményes áron. A probléma abból adódik, hogy már a múlt évben át kellett egy csoport napközist helyezni a kertvárosból, mert ott még így is több száz azoknak a gyerekeknek a száma (alsó tagozatosak is), akiknek nem tudunk napközit biztosítani.

6. Korábbi számunkban közöltük, hogy visszatérünk az Alkotmány utcai és a Steintz tér ABC áruház szombati nyitvatartásával kapcsolatos kérdésre, amint az Elemiszerkereskedelmi Vállalattól megkapjuk a választ. Az alábbiakban értelemszerűen közöljük az ÉKV választ.

Az utóbbi három hónapban mindkét áruházban több esetben végeztünk forgalomfelmérést, szombaton a délutáni órákban. Minden esetben azt tapasztaltuk, hogy a 14 óra utáni forgalom olyan minimálisra csökkent, hogy semmiképp sem indokolt a 15, illetve a 16 óra utáni nyitvatartás. Megjegyezzük még, hogy a szigeti városrésztől könnyen megközelíthető a következő üzletek állnak estig a vásárlók rendelkezésére: a Kodály Z. utcai ABC áruház 18 óráig, a Dr. Münich F. utcai Supermarket 19 óráig, a Pollach M. úti ABC áruház 19 óráig és az Alkotmány utcai Csemegebolt 19 óráig.

Tapasztalatok és feladatok Tanácskoztak a propagandisták

Október másodikán a vezetője a Központi Bizottság gazdaságpolitikai határozatából a termelés hatékonyságával, a gazdaságossággal és a termék-szerkezet korszerűsítését magában foglaló részt emelte ki, amivel a pártoktatás keretében foglalkozni kell. Vázolta vállalatunk nehézségeit és feladatait, kérte a propagandistákat, hogy az oktatási feladatokat a pártbizottságok vezessék. A pártbizottságok vezetője a Központi Bizottság gazdaságpolitikai határozatából a termelés hatékonyságával, a gazdaságossággal és a termék-szerkezet korszerűsítését magában foglaló részt emelte ki, amivel a pártoktatás keretében foglalkozni kell. Vázolta vállalatunk nehézségeit és feladatait, kérte a propagandistákat, hogy az oktatási feladatokat a pártbizottságok vezessék.

Geisz Ferenc megnyitó szavai után Gebhardt Ferenc, a pártbizottság oktatási felelőse értékelte a befejezett oktatási évet és tömören vázolta a most induló politikai oktatási feladatait. Többek között a következőkre hívta fel a figyelmet: törekedni kell a párthatározatok egységes értelmezésére, ki kell küszöbölni a sematizmust, hatékonyabbá kell tenni az ellenőrzést és jobban kell alkalmazni a szemléltető eszközöket.

Dr. Patla Károly, a vállalat tervgazdasági osztály vezetője a munkások szavai után Gebhardt Ferenc, a pártbizottság oktatási felelőse értékelte a befejezett oktatási évet és tömören vázolta a most induló politikai oktatási feladatait.

Gács Máttyás

Világtakarékossági nap

Takarékosság..., energia-takarékosság..., élelmiszer-takarékosság..., üzemanyag-takarékosság, szinte te nincs olyan hirtetés, beszámoló, ami ne tartalmazná ezeket a fogalmakat. A népgazdaság helyzetének javítása ugyanis észszerű, takarékos gazdálkodást igényel, s ezért találkoznak gyakran a fenti kifejezésekkel.

Nagy jelentősége van a takarékoságnak — ezen belül a pénztakarékosságnak — a lakosság körében is. A pénztakarékossággal legtöbbet és legrendszeresebben a takarékpénztárak foglalkoznak. Ennek világszerte hagyományai vannak. A világ takarékpénztárjai 1924-ben, a milánói értekezletükön határozták el, hogy minden év októ-

Útavitás, avagy egy szesztestvér utolsó keservei

Már akkor tele futotta a szívemet a gyűlölet, amikor először hallottam, hogy arra feni a fogát az útervező, hogy ott vezeti a 6-os út abaligetét út csomópontjának nyomvonalát. De miért? Miért pont az az épület esett útba? Miért nem a 168-as? Pedig csak néhány méter kellett volna áthelyezni mindent. A rémület hulláma megcsapott a kilencórás rendezéssel is, de akkor tudtam, kilenc után nem megyek hiába. Azóta meg csak keservek egyfolytában, mióta a pecsét és az aláírás csakánny alá adta a házat és a hatkeblűnek más területre állították ki a működési engedélyt.

Kesergésemben minden nap azt figyeltem: kerül-e valami a megemlékezés koszorújából oda, vagy a közelbe, úgy az útszéle, ami méltóképpen hirdetné az utókorok, hogy a jobb sorsra érdemesült, drága magyar testvére megannyi boldog órájának színhelye volt az itt romba döntött ház. De nem! Semmi sem hirdeti, sem a boldog perceket, sem azt, hogy a legmenőbb hely volt városzerte. Jó, jó, nem azt mondtam, a legkultúraltabb. De itt mindig volt hely. Ha csak félkönyvek a pulnál, de volt. Kesergésemből egy félüvegnyi reménysugár éltetett, hogy tán az utó-

építők, kik jó sorsomban sokszor társak voltak és előre köszöntek, ha a korai záróra után szüknek bizonyult nagyszerű építványuk, a hazafelé vezető út, majd azok. Azok biztosan kihagynak egy sönthespultnyi helyet, hogy a kegyelet virágai méltán díszeljenek hirdető az utókorok... De ők sem.

A félüvegnyi reménysugaram utolsó cseppje is rég elpárologt már, amikor egy gondolatra előntöttem testem a forráság és remegő inakkal rohantam az útavitásra. Csodát remélve és lihegetve érkeztem a minden pompájában díszelgő útkereszteződéshez és a csoda beteljesedett. Fehér festékkel — mint az útkerületi jelek — egy csodálatos szép sönthespultot — mögötte a szőke Macával — pingált oda a gyalogátkelőlhely elé egy drága magyar testvérem, akiben élt még a vágy, hogy tudtára adja az utókoroknak...

Örömben vagy talán a rohanástól, elájultam. Hogy kinyitottam a szemem újra a 23-as buszt láttam a kereszteződésben állni, ahol előbb a sönthespult láttam a Macával. Izgatottan vártam míg tovább áll a busz. Gyönyörködni akartam igaz testvérem alkotásában, és madjnem az ájulásomba estem vissza. Az előbb látott nyonyörű pingálmszt sehol. Egy darabig megszüntettem a szemem és fennhangon esküdtem, hogy az ájulás előtt láttam.

Most már felőlem akármilyen jó, meg akármilyen szép a Hatkeblű helyére épített közúti csomópont, nagy ívben elkerülöm és nem köszönök útervezőknek, útépitőknek, útkerületi jel festőjének, mert tele van a szívem keserűséggel...

Testvéri tollbamondásból lejegyezte:

Kukai András

Hobbi

Hobbi címmel rendeztek kiállítást a Ságvári Endre Művelődési Ház pinceklubjában október elején és tízenhatodik között. Már lassan hagyomány, hogy vállalatunk dolgozói és hozzátartozói itt mutatják be alkotásaikat. Egyikük sem művész. Szabad idejében, kedvetlenségből hímeznek, szőnek, vagy faragnak. A bemutatott külön érdekesség, hogy az első teremben egyetlen közösség, az Edison szocialista brigád munkái voltak láthatók. A kollektív tagjai a Szolgáltató üzem lánkamráss asszonya. A kiállított alkotások csaknem egyharmadát ők készítették. Gyönyörű futók, hímet képtények, kendők tanúsítják középüket és kezűgyességüket. A másik teremben férfimunkát is láthattunk. Szabó Ferenc és Pozsár János fadaragásai méltán tartottak számot a látogatók megkülönböztetett értékelésére. Valóságos remekművek. A csaknem kétszáz kiállítási tárgy közül nem egy már díjat kapott más bemutatókon is. Kis gyurmaállatoktól a faragott díszitőkön keresztül, kézi szövésű torontáli szőnyegig sok szép alkotás került itt bemutatásra.

A hobbi mozgalom egyre szélesebb körben terjed, egyre szervezettebb formában kerül népszerűsítésre. A bemutatott megrendezésével vállalatunk szakszervezeti bizottsága és a Ságvári Endre Művelődési Ház vezetősége nagyban hozzájárult ehhez.

J. K.

A Ságvári Endre Művelődési Ház novemberi programjából

1-én 15,30 órakor: Szocialista brigád klubest (ÉDU). Vetélkedő. München-Bécs-Budapest, vetítettképes előadás.

2-án 16 órakor: Ságvári Endre születésére emlékeztünk. Ünneplés aktívvalás.

6-án 17 órakor: A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójának városi díszünnepsége.

8-án 16 órakor: Munkásakadémia. A társadalmi tulajdon védelme, tulajdonvédelem, tulajdonosi szemlélet. Előadó: Szloboda Pál.

8-án 17 órakor: Nyugdíjas klub. A NOSZP története, politikai jelentősége. Vetélkedő.

14-én 17 órakor: Szocialista brigád klubest (IV. sz. bányászati üzem). Olimpiai mozgalom

Művelődjünk, szótakozzunk

Moszkva előtt. TIT előadás.

15-én 16 órakor: Munkásakadémia. A társadalmi tulajdon védelme, tulajdonvédelem, tulajdonosi szemlélet. Előadó: Szloboda Pál.

15-én 18 órakor: Szocialista brigád klubest (II. sz. bányászati üzem). Ki az új értelmiség? Előadás és vita.

Hétfő esték a Ságváriban

5-én 18 órakor: Edes Gergely... a Mecsek Táncegyüttes műsora. Művészeti

vezető: Bodai József. Zenel vezető: Havasi János. Közreműködik: Schützler Mária, a népművészet ifjú mestere.

Ságvári galéria

1-14-ig: Bányászat a képzőművészetben. A Ságvári Endre Művelődési Ház pinceklubjában.

15-én 18 órakor: Altörj István festőművész kiállításának ünnepélyes megnyitása. A kiállítás megtekinthető november 27-ig.

Színházi előzetes

Novemberben ösbemutatót tart a Pécsi Nemzeti Színház. November 30-án lesz a premierje Ilyés Gyula: Homokszák című színművének.

A darabban olyan homokszákról ír a szerző, amelyeket az egykori léghajókból dobáltak ki a bátor repülők, hogy feljebb, magasabbra emelkedhessenek. A szimbolikus cím a fészereplő, egy időszűd asszony sorsán keresztül válik kézzelfoghatóvá.

A főszereplő Takács Margit érdemes művész. Partnerrel: Bárány Frigyes, Sólyom Kati, Vári Eva és Péter Gizi. Az előadás rendezője Sik Ferenc érdemes művész.

Köszönet a tervezőknek, az építőknek

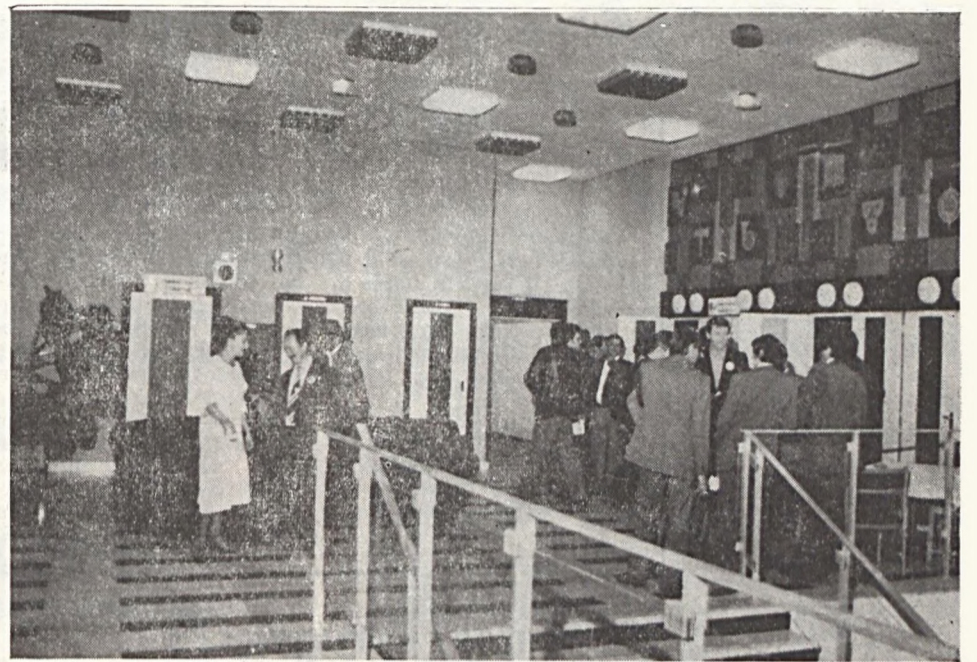
A földszinti előtér a ruhatárral és büfével

A főlépcső Altorjai István festőművész pannóképevel

Alul könyvtár, felül olvasó

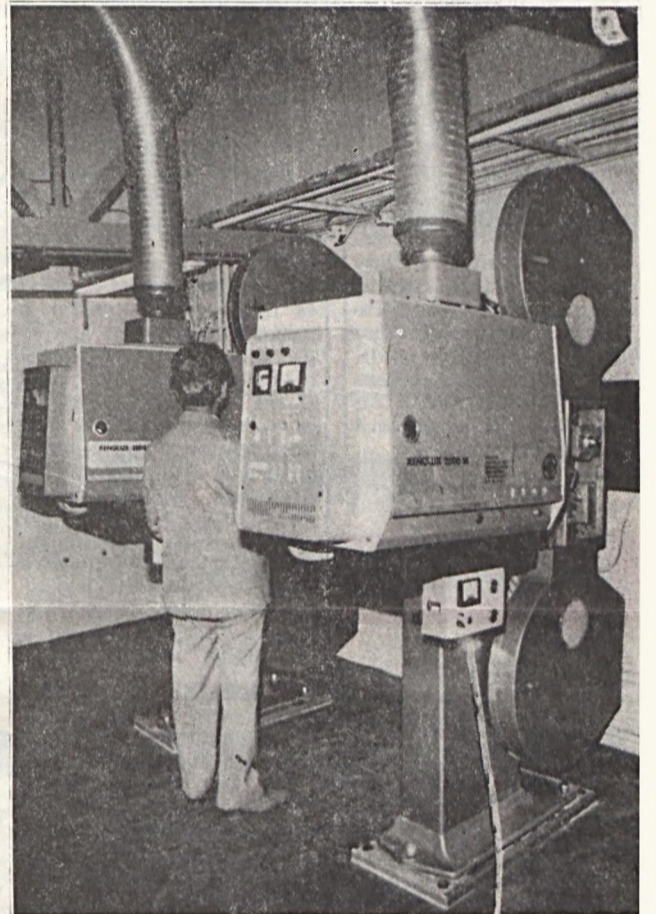

Emeleti társalgó

Már július 15-i számunkban beharangoztuk, hogy a bányásznap tiszteletére átadják a Ságvári Endre Művelődési Ház új épületszárnyát. Az akkori írásban részletesen bemutatuk a kulturális létesítményt, méltattuk a tervező munkáját, dicsértük a kivitelezőket, egyszóval: örültünk a sok gondtal, fáradozással születendő vállalati, s egyben lakótelepi kultúrközpontnak. Aztán elmaradt az ünnepélyes átadás, mert nem készült el az épület külső homlokzata.

A hivatalos átadást a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 62. évfordulója tiszteletére tartandó, az MSZMP Pécs városi Bizottsága által november 6-án délután 4 órakor rendezendő ünnepi megemlékezés jelenti majd. Jóllehet, a színházterem már eddig is fogadott vendégeket. Így: Horváth Jenőné, a Ságvári Endre Művelődési Ház igazgatója és munkatársai nagy örömmel és lelkesedéssel tervezgetnek. Elsődleges céljuk az eddigi hiányosságok megszüntetése és a műsorkínálat további bővítése. Szeretnék elérni, hogy olyan törzsközönsége legyen a művelődési háznak, amely igényességével emelni fogja a városrész kulturális életének színvonalát.

Az oldalt összeállították:
Herendi István,
Csöndör László

Korszerű vetítőgépek a gépházban

Színházterem

Helytálltak a bizalmiak

Október 12-én 10 órakor a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezete Központjában rendezték meg a bizalmiak II. iparági vetélkedőjének döntőjét. Az iparágban tevékenykedő nyolcezer bizalmi közül 45-en, 17 vállalat legjobbjai vettek részt a versenyen. Az első fordulóban 36 kérdéssel töltötték ki a résztvevők. A legjobb 15 versenyző vett részt a második fordulóban, ahol a mindennapi bizalmi munkában előforduló 4 kérdésre kellett választ adniuk, majd 13 találatos totót töltöttek ki.

Ezután szóbeli kérdések következtek. A kétfordulós versenyben Sebessy László (Kiserleti kutatási és automatizálási üzem) második helyezést ért el. A szóbeli kérdések után Papp Zoltán (EDÜ) és még három versenyző holtversenyben a negyedik helyen állt. Az írásbeli pótkérdés után Papp Zoltán a hetedik helyezést érte el. Az első iparági vetélkedőhöz hasonlóan ismét helytálltak a vállalatunkat képviselő szakszervezeti bizalmiak az országos versenyen!

HÍREK

VÁLLALATUNK 1980-ra is megkötötte a cseréudítési szerződést az NDK-beli Wis-muth testvérvállalattal. A szerződés megkötésére az NDK-ba utazott Rácz Gyula vész-titkár, Lendvai Gellért üsz-titkár és Faesko István mű-vezető.

FOLYTATÓDIK vállalatunknál a bányaiipari technikások és aknászok továbbképzése. Az ötödik csoport októberben, a hatodik csoport tagjai novemberben ismerkednek meg az időszakos szakmai, politikai feladatokkal, korszerű ismeretekkel, egésznapos foglalkozások keretében. A tanfolyam végzetével vizsgáznak az elsajátított anyagokból.

VÁLLALATUNK igazgatója a nyugdíjba vonult Kollár Márton helyére Gebhardt Ferenc villamos mérnököt nevezte ki a vállalat főenergetikusává 1979. október 1-i hatállyal.

JUTALOMKIRÁNDULÁS Leníngrádban. Vállalatunk párt-és társadalmi szervezeteinek javaslatára november 6-tól 27 fő vesz részt ötnapos jutalomkiránduláson eredményes társadalmi munkájuk elismeréseként. A csoport tagjai megismerkednek a város nevezetességeivel és részt vesznek a koszorúzás emléktűnépsegen.

A VÁLLALATI szakszervezeti bizottság a közelmúltban megtárgyalta a külföldi cseréudítések tapasztalatait és állást foglalt a cseréudítási szerződésről. Az állásfoglalás szerint 1980-ban az NDK-ból 220 főt, Bulgáriából 30 főt fogadunk, a vállalatunktól ugyanennyien utazhatnak külföldi údításra.

AZ ÜZEMEINK gazdasági és szakszervezeti vezetők október 9-én Balatonmáriafürdőn tanácskozáson vettek részt. Birn-bó József igazgatóhelyettes értékelte az idén elvégzett társadalmi munkákat s megbeszélést tartott az 1980. évi feladatokat, amelynek elvégzéséhez a szocialista brigádok segítségét kéri.

OKTÓBER 4-én reggel a III. sz. bányaiüzem és az I. mélyszint-6-os szintjén hegesztésből eredő tűz keletkezett. A felelősség megállapítására a vizsgálat folyik. A tüzeset miatt személyi sérülés nem történt és nagyobb anyagi kár sem keletkezett.

Eldölt a bajnokság

Harmadszor is a Kutató-mélyfúró

Négy fordulóval a bajnokság befejezése előtt öt együttes előtt áll a lehetőség az ezüst- és bronzérem megszerzésére. Az ezüstérem favoritja elsősorban a két ponttal vezető IV. üzem, öt követi a 25 pontos Anyagosztály és a két 24 pontos Központ és Szolgáltató „B”, valamint három ponttal lezszakadva a Szolgáltató „A”.

Tulajdonképpen a 7. helytől a 12. helyig szintén tömör a mezőny. Várható, hogy a hátralevő találkozó alapos átrendezést végeznek a tabellán. Sajnálatos sportszerűtlenség is előfordult. Az eddigi lelkes és korábbi időben pontos II. üzem „B” együttesét sorozatos hiányzás miatt kizárták a bajnokságból, sőt 1980-ban sem indulhatnak...

Megváltozott az elmaradt mérkőzések időpontja és így a Központ—Építők és Kutató-mélyfúró—IV. üzem találkozót november 1-én 15 órakor játsszák le az újmecekaljai sporttelepen.

Élmezőny állása: 1. Kutató-mélyfúró 36, 2. IV. üzem 27, 3. Anyagosztály 25, 4. Központ 24, 5. Szolgáltató „B” 24 pont.

Teremlabdarúgás '79

Az idő könyörtelen, a játékosok még ki sem pihenhették az őszi labdarúgó-bajnokság izgalmait, fáradalmait, máris pályára lépnek. Ezúttal a teremlabdarúgó kupa őszi pontvadászatára kerül sor november 3-tól a 39-es dandár úti iskola tornatermében.

A tavasszal lejátszott 10 forduló után az Építők vezetnek egy ponttal, a 15 és 14 pontos III. üzem, illetve II. üzem „A” ellen. Kedvező a III. üzemiek helyzete, mert egy mérkőzéssel kevesebbet játszott, mint a listavezető és veszített pontokat tekintve — győzelem esetén — éltrekerülhetnek. Az EDÜ is hasonló helyzetben van, győzelem esetén előrébb kerülhetnek a jelenlegi negyedik helyről.

Szóval, több csapat esélyes a bajnoki címre és a dobogó többi helyére.

Három csapat kizárásával folytatódik a bajnokság

Ezúttal joggal várható, hogy a csapatok nagyobb akarattal, küzdenitűddal vetik be magukat a csatározásokba, mert a hetedik helytől felfelé minden lehetséges.

Fegyelmetlenül magatartásukkal a Kís.-kut., Központ, Anyagosztály önmagát zárta ki a játékból, mert sorozatosan hiányzott a tavaszi mérkőzésekről.

Az idő rövidsége miatt a bajnoki fordulók összehívottan kerülnek megrendezésre, ezért a csapatok egy-egy fordulón belül két mérkőzést is játszanak és így december 8-án befejeződik a küzdelem.

Őszi forduló

I. forduló: XI. 3. 14 óra: III. üzem—Klub; 14,30 óra: II. üzem „A”—II. üzem „B”; 15 óra: EDÜ—Szolgáltató; 15,30 óra: PMSC—IV. üzem; 16 óra: Építők—II. üzem „B”; 16,30 óra: III. üzem—Szolgáltató.

II. forduló: XI. 10. 14 óra: II. üzem „A”—IV. üzem; 14,30 óra: II. üzem „B”—III. üzem; 15 óra: Klub—Építők; 15,30 óra: EDÜ—PMSC; 16 óra: Szolgáltató—II. üzem „A” X; 16,30 óra: IV. üzem—EDÜ X.

III. forduló: XI. 17. 14 óra: Szolgáltató—Építők; 14,30 óra: IV. üzem—III. üzem; 15 óra: Klub—Szolgáltató; 15,30 óra: II. üzem „B”—Klub; 16 óra: Építők—IV. üzem; 16,30 óra: PMSC—II. üzem „A”.

IV. forduló: XI. 24. 14 óra: II. üzem—PMSC; 14,30 óra: II. üzem „A”—EDÜ; 15 óra: IV. üzem—Klub; 15,30 óra: Szolgáltató—II. üzem „B”; 16 óra: Építők—EDÜ; 16,30 óra: II. üzem „B”—IV. üzem.

V. forduló: XII. 1. 14 óra: III. üzem—II. üzem „A”; 14,30 óra: Klub—PMSC; 15 óra: Szolgáltató—IV. üzem; 15,30 óra: Építők—III. üzem; 16 óra: Szolgáltató—PMSC; 16,30 óra: II. üzem „B”—EDÜ.

VI. forduló: XII. 8. 14 óra: Építők—II. üzem „A”; 14,30 óra: EDÜ—Klub; 15 óra: PMSC—II. üzem „B”; 15,30 óra: Klub—II. üzem „A”; 16 óra: PMSC—Építők; 16,30 óra: EDÜ—III. üzem.

KOVÁCS M.

Vállalati öhv

A III. sz. bányaiüzem Lé-kai János KISZ-szervezete és a Fábian Béla MHSZ lövész klub október 9-én rendezte meg a vállalati szintű Schönhercz Zoltán, illetve az üzemi szintű Fábian Béla összetett honvédelmi versenyt.

Varjú László, 2. Varga Attila, 3. Gazdag István.

Az első három helyezettek könyv- és tárgyjutalomban részesültek, a győztes csapat pedig egy évre elnyert a vándorszerleget.

FRANYÓ JÓZSEF

A közel kétezerméteres terepfutás közben hat akadályt kellett a versenyzőknek megbirkózniuk: ifjúságpolitikai totó, gránát-dobás, szenvedett terepszakasz leküzdése, öt kérdés a névadókról, kötélmászás és legvégül a bukóalak leküzdése szerepelt a műsorban. Mindezeket összesen 32 férfi és egy nő induló teljesítette.

A három órán át tartó verseny végeredménye a következő: Schönhercz Zoltán öhv csapatgyőztese a III. sz. bányaiüzem IG csapata, második helyen a Szolgáltató üzem, míg a harmadik helyen a Kutató-mélyfúró üzem végzett. Egyéniben a három dobogós helyen Rácz György, Végső László és Szabó László végzett. Valamennyien a III. sz. bányaiüzem versenyzői. A női egyéniben Besze Éva (III. sz. bányaiüzem) szerzett első-ésőt.

A Fábian Béla üzemi öhv győztesei és helyezettei. Csapatban első a Fürst Sándor KISZ-alapszervezet, 2. a Lékai János KISZ-alapszervezet, 3. a Kállai Éva KISZ-alapszervezet csapata. Egyéniben: 1.

A mozdonyból más a látnivaló

A sínek mélybe vezetnek

— Mi lesz, indultok már? — hallatszik a III. sz. bányaiüzem társzintjén a hangszóróból a felszólításnak is beillő kérdés.

— A diszpécser türelmetlen! — siettetj be-készülődömöt Fáy István „pilóta”, a 10-es mozdony fekezőfülkéjébe.

Az áramszedő kék fényű villogásától kísérv megindulunk. A végételennek tűnő üres csillesort magunk mögött húzva irány Petőc. A mozdony erős reflektorfénye messzire bevilágítja a vágatot. A hosszú alagút — mert olyan — egészen más látványt nyújt a mozdonyból szemlélődőnek, mint a népesből ki-kitekintve. A messzeségben egy parányi fénypont közeledik felénk. Vagy mi öfelé? A reflektor fénycsóvája közben eléri az érkezőt. Egy ember tart a napszint felé. A mozdonyvezető csenget. Gondolom emberünket figyelmezteti. Ó félre áll, s még egy búcsúcsengetés, s elsuhanunk mellette.

Elágazóhoz közeledünk. Vajon merre tovább? — töprengек magamban. Robogásunk monotonosságát ismét csepengetés töri meg. Az elágazóban jobbra tartunk.

— Arra van Bakonya! — kiáltja Pista, s mutat az ellenkező oldalra.

Pár méter, s a sötétség-ből fehér alapa festett vörös kereszt válik ki. Kar-nyújtásnyira haladunk el a készenlétebe helyezett mentőkoncsi mellett. Nem egész tíz perce zakatolunk a vége nincsen vágatban, amikor a szerelvénny lassít, majd megáll. A mozdony-vezető lendül, s a falról leemelt telefonhallgatóba szól:

— Fáy vagyok az üressel — elhallgat, majd eny-nyit mond: — Rendben! — s helyére akasztja a kézibeszélőt.

REJTVÉNY

Rejtvényünk v. sz. 1., folytatva függ. 14., v. sz. 36. és 76. sorában Csorba Győző: Séta és meditáció című versének befejező sorait idézzük. Megfejtését az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1979. november 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

A	2	3	4	Z	5	6	7	8	9	10	A	11	12	13	T
14				15								16			
17				18			19				20		21		
22			23		24		25	26		27		28		29	
B			30			31		32	33						T
34	35		36				37							38	
39		40		41			42			43			44		
45			46		47	48		49	50		51	52		53	
54			55	56		57	58		59	60		61	62		
63			64		65			66		67	68		69		
70			71					72	73			74		75	
I			76				77		78					79	
80	81		82				83	84		85				86	
87		88				89		90	91					92	
93			94			95		96		97			98		
C			A							99					

Vízszintes: 14. Téli előtti. 15. Viharkabát. 16. Fűtőanyag. 17. Igeképző. 19. N.K. 21. Indítéka. 22. Kis patak. 23. Lopva figyel. 25. Arzén. 27. Gázlómadár. 29. O.I. 30. Tudja, hogy ki vagyok. 32. Zsírral be kent. 34. E.N. 38. A.A. 39. Viseléssel koptat. 41. I.E. 42. Rangjelző. 43. Arzén. 44. Ezen a helyen. 45. Vászorol. 47. Rossz emlékü rövidítés. 49. Strázsza. 51. Kiejtett mássalhangzó. 53. Végnélkül jár! 54. Római negyvenkilenc. 55. Kültösző. 57. Z.O. 59. Arzén. 61. A fej része. 63. Sérülés. 64. Ruhadísz. 67. Asztalin. 69. Az arc része. 70. Kettős mássalhangzó. 71. Kelt tészta. 72. Kis erdő. 75. O.A. 78. Oldoz. 80. A.B. 82. Adnak neki. 83. Mássalhangzó kiejtve. 85. Kéret rövidítés. 86. Építőanyag. 87. Lehetőség. 90. Névelő (ford.). 92. ről párja. 93. Férfinév. 95. Nyugató. 98. Becézett női név. 99. Dísznövény.

Juhász Károly

Lapunk október 1-i számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Sohasem ígérek semmit, mert az a rossz szokásom, hogy beváltom ígéretimet.

Könyvjutalomban részesültek: Torma István (7988 Darány, Arpad u. 28.), Danka Károlyné (7633 Pécs, Ybl M. u. 7/3.), Kovács Jánosné (7633 Pécs, Hajnóczy u. 19/c I. 4.).

A petőci — így mondják a mozdonyvezetők — üres aknarendezőhöz érünk. A mozdonyvezető le-akasztja a csilléket s egy váltón átthaladva már „szólóban” robogunk visszafelé. Megállunk. A falon megnyom egy gombot, jelzöt kér, majd átváltja a váltót. Ismét indulunk. A csillesorhoz érve az ütközők egymásnak verődnek, tolatunk. Berendezünk.

Az akna tele rendezőjén a csillék megpakolva érc-cel vagy talán meddővel, már várnak ránk. Mielőtt Pisti ráakaszt, a diszpécsernek telefonon jelent: — Berendeztem az ürcset. Egy sor végig van.

A tele cuggal a napszint felé robogunk. A másik vágányon befelé a 12-es mozdony viszi az üres csilléket. Valamj köszönésfélét kiáltunk egymásnak. Valamit, mindegy, hogy mit, mert a kerekek zakatolása elnyomja a szót. A hangok meg amúgy is egybeolvadnak. Veress T.

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XVI. ÉVFOLYAM 22. SZÁM

ÁRA 1,50 FORINT

1979. NOVEMBER 15.

Még nem lehetünk elégedettek

Biztonságosabb munkára

törekszünk

Az év végéhez közeledünk. Szokás is, meg kell is mérleget készíteni. Kimutatni az eredményeket, összegezni a kudarcokat. Célkitűzéseink az év elején mindig adóttak, így tudjuk, mit és hogyan kell teljesíteni. Aztán az év során besúsznak nem várt akadályok: technológiai nehézségek, géphibák, ember- és anyagihiányok. Ahány vállalat, ahány üzem, annyiféle probléma merülhet fel. A IV. sz. bányüzemben a fentiekrol kerdeztuk Horváth Kálmán főmérnököt.

— Milyen célkitűzésekkel indult az üzem az év elején? Adódtak-e problémák, s ha igen, hogyan küzdötték le azokat?

— Célul tűztük ki a rendelkezésünkre álló technikai berendezések alkalmazását, melyek a nehéz fizikai munka megkönnyítését, ezen keresztül a termelési hatékonyság növelését szolgálják. Tervszámaink ezt meg is követelték, mert hagyományos kézi módszerekkel a szükséges teljesítmény nem érhető el. Várható probléma volt a produktív és a kiszolgáló létszám hiánya. Az év eleji állapot az első félév során tovább romlott, ez a termelésben is éreztette negatív hatását. A termelés zökkenőmentes szervezéséhez szükséges létszámot a fenntartó és egyéb föld alatti állományban dolgozók átcsoportosításával és új dolgozókkal biztosítottuk, de a létszámprobléma teljes megoldását ez sem segítette. A munkaidőmérleg alakulása is rosszabb volt a tervezettnél, amely további elmaradást eredményezett a termelésben. A helyzetünkön kommunista műszakokkal és dolgozó szombatokkal igyekeztünk javítani, amely nagy erőfeszítést igényelt az egész üzem kollektívájától.

— A létszámhiányon felül további problémát okozott az önjáró fűró, rakodó-szállító berendezések gyakori meghibásodása. E gépeket nem a mi bányaklimánkra tervezték, így üzemeltetésük során sok volt az üzemzavar. Ez felborította egy egész szintünk feltárási programját és visszavetette az üzem vágathajtási teljesítményét. A kezdeti nehézségek miatt azért nem hátrálunk meg, technikai megoldásokkal és új gépek üzembe helyezésével igyekszünk a gépesítés által biztosítható fejlődést elérni.

— Termelésünket negatívan befolyásolja az, hogy a légakna, a szállítógép meghibásodása miatt, mint

szállítási kapacitás, kiesett. Korábbi tervünk szerint az V. sz. bányüzemnél termelt kőzetet itt kellett volna kiadni, amely jelenleg a szállítóaknánk kapacitását teljesen kimeríti.

— A nehézségek leküzdésében minden bizonnyal segítséget adtak a szocialista brigádok. Miként értékelik a munkaversenymozgalmat, különös tekintettel a kongresszusi pótvállalásokra? Hatásuk érződik-e az üzemi eredményekben?

— Üzemünkben 93 brigád 889 fővel vesz részt a szocialista munkaversenymozgalmában, melyből 81 brigád vesz részt a szocialista brigádmozgalmában. A XII. pártkongresszus és hazánk felszabadulásának 35. évfordulója tiszteletére indított munkaverseny-felhíváshoz a szocialista brigádjaik kivétel nélkül, egyéb területen 12 munkabrigád és

9 körlet, illetve részleg kollektívája jelentette be csatlakozását. Az üzemi nehézségeket átérezve brigádjaik a sikeres tervteljesítés érdekében pótvállalásokat tettek. Vágvégi brigádjaik közül 50 brigád tett pótvállalást az éves szakmányos feladatuk (általában 2-3 százalékos) túlteljesítésére, a kieső műszakok csökkentésére, illetve egy-egy beruházási feladat határidő előtti teljesítésére. Egyéb területen dolgozó brigádjaik a biztonságosabb és hatékonyabb munkavégzésre, anyaggal és energiával való fokozott takarékosagra tettek pótvállalást.

— Dolgozóink megértéssel fogadták a kommunista szombatok, termelői műszakok, szabad szombaton való szervezését. Szocialista brigádjaik döntő többsége részt vett ezeken az akciókon, ezzel is segítve az üzemzavar miatt kiesett termelési mennyiség pótlását.

— Eredményesnek ítélem az üzemi munkaversenymozgalmat. A kongresszusi munkaversenytovábbi lendületet adott — különösen a szocialista brigádmozgalmak —, de hatása az üzem egészének eredményeiben érződik. A brigádjaik pótvállalásai hatására javult üzemi szinten a produktív műszakszám, növekedtek a teljesítmények, mérhető eredmények vannak az anyag- és energiatakarékoság vonatkozásában.

— Az üzem munkája közvetlenül kapcsolódik az V. sz. bányüzem beruházási munkáihoz. E téren mit végeztek, sikerült-e a program szerint teljesíteni a feladatokat?

— Üzemünk a múlt évihez hasonlóan, ez évben is jelentős tevékenységet végzett az V. sz. bányüzem beruházási munkája területén. Eddig közel 1000 méter vágatot és 2000 méter kutatólyukat, továbbá majdnem 4000 köbméter kőzetet termeltünk beruházási tevékenységünk során. Még nem lehetünk elégedettek. A légakna mellett még 300 méter feltörést szeretnénk volna kihajtani, de objektív nehézségek miatt e feladatot csak a jövő évben valósíthatjuk meg.

— A jövőről mit mondana?

— A jövő év talán még nehezebb lesz, mint az idej. Valószínű, hogy a produktív és kiszolgáló létszámproblémánk teljes egészében jövőre sem fog megoldódni. Az állandóan emelkedő anyag-, szerzés- és géparak még feszítettettebb teszik gazdálkodásunkat. Termelési tevékenységünk biztonságosabb munkára törekszünk, de ehhez anyagi lehetőségeink szűkösek. A jövő évben is megteszünk minden tőlünk telhetőt, de annak eredményeit majd csak egy év múlva láthatjuk.

A Kutató-mélyfúró üzemünk műhelyében Solymosy József lakatos az MR-1200 típusú fúróberendezés hidraulikaszivattyújának javítását végzi
Tér István felvétele

Bolgár vendégek látogatása vállalatunknál

Október 25-én bolgár Komszomol-küldöttség járt vállalatunknál és látogatást tett a III. sz. bányüzemben. A szliveni vendégeket elkísérte Bóna Ernőné, a KISZ Baranya megyei Bizottságának első titkára is. A bányajárás után Jordan Dragonov, a Szliven megyei Komszomol Bizottság első titkára, a küldöttség vezetője, a látogatás céljáról és tapasztalatairól a következőket nyilatkozta.

koztatót adtam arról, hogy is megyünk, akkor felsőfokon szóltam a MÉV kizsescinek a tevékenységéről, s ezt nem azért tettem, mert Vörös Vándorzászlós KISZ-szervezet, hanem azért, mert a bányászfiatalok mozgalmi munkáját, mindennapi helytállását személy szerint is nagyra értékelem. Most, a látogatás után még inkább becsülöm a fiatalokat, mert tapasztaltam, hogy igen nehéz körülmények között, nagyon becsületesen végzik a rájuk rótt feladatokat.

— Sokat jelent a munkánkban, hogy mindig számíthatunk a MÉV kizsescinek ösztönzésére és segítőkészségére. Meggyőződésem, hogy mindig nagyon komolyan veszik azt, amit csinálnak, úgy a mozgalmi munkában, mint a vágásvégén.

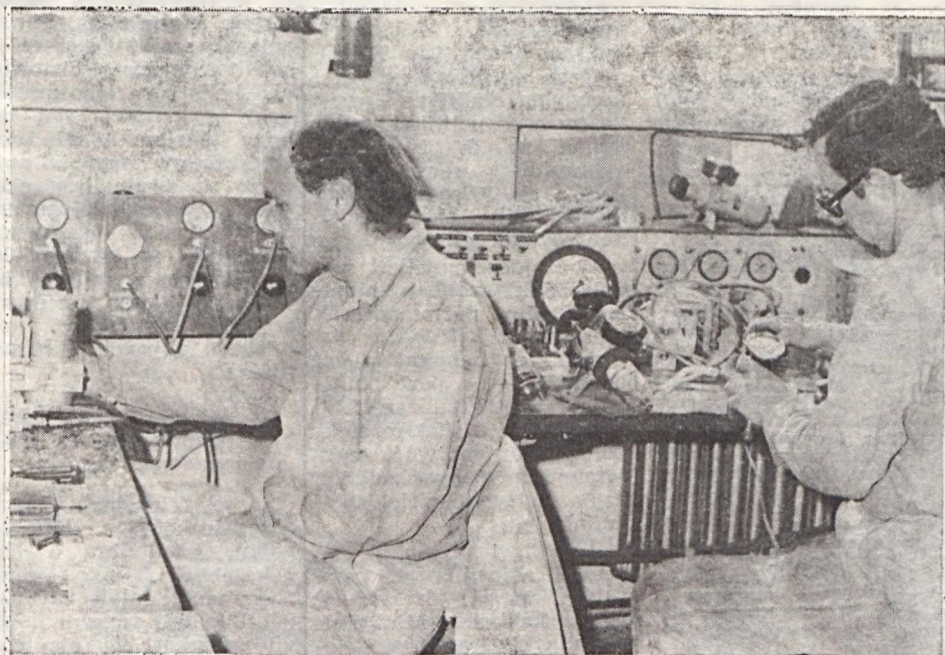
— Jelen időszakban milyen feladatok megoldására szükséges mozgósítani a munkásfiatalokat?

— Legfontosabb feladatunk a XII. kongresszusra és a felszabadulási évfordulóra való készülődés. Elsősorban a munkaversenyben való részvétel, mégpedig nem a mennyiségi szemléletből kiindulva, hanem a gazdaságosság, a takarékoság figyelembevételével; az a helytállás, amit a bányászfiataloknak is biztosítani kell ahhoz, hogy gazdasági helyzetük javuljon. Én azt hiszem, hogy ebben a munkában ismételten élen fognak járni a MÉV KISZ fiataljai — mondotta befejezésül a KISZ Baranya megyei Bizottsága első titkára.

— Nagy örömmel jöttünk Baranyába, ahol eddig is sok szép élményben volt részünk. Ezúton is megköszönjük a lehetőséget, hogy megismerkedhettünk a magyar uránbányász fiatalok életével, munkájával. Ez a látogatás azt a célt szolgálta, hogy tapasztalatokat szerezzünk a testvéri magyar nép mindennapi munkájáról és tovább ápoljuk, bővítsük az ifjúsági szervezetek közötti kapcsolatokat. Nagyon kedves benyomásokat szereztünk a bányászfiatalokkal való találkozás alkalmával, akiknek további munkasikerüket kívánok. Céltudatos tevékenységükhöz pedig jó egészséget.

Az alkalmat arra is felhasználtuk, hogy Bóna Ernőné, a KISZ Baranya megyei Bizottságának első titkárát megkerdezzük: Hogyan értékeli a bányászfiatalok munkában való helytállását, közéleti aktivitását?

— Amikor bolgár vendégeinknek előzetes tájé-

A Zipernovszky brigád, az ÉDU V. üzemegység egyik legjobb brigádja
Keller Gábor felvétele

Nehéz beleélni magam, hogy már nyugdíjas vagyok

Munkám legalább annyi örömmel járt, mint amennyi gondot jelentett

Nem csinált rendkívülit, csupán a feladatát teljesítette

AA bim-bam esengő beledondul a lépcsőház délutáni esendjébe. Az ajtó túloldalán kulcszörren, Erős, nyugalmas sugárzó, meleg tekintetű férfi invitál a barátságosan berendezett kétszobás lakásba. Az ablakok mindenütt nyitva. A szemközti játszótérrel gyerekzsivaj szűrődik az otthon esendjébe. A lakásban mindenfelé virágok. Itt él feleségével Izsó Balázs, néhány hete már mint nyugdíjas. Amikor beszél, időnként valami furcsa sipolás jelzi: szilikózisa van.

— Evvel kerültem rokontársi nyugdíjba — magyarázza. — Amikor a bányában kezdtem dolgozni, még nem volt vizes fűrés, még porlekötés. Ha fehér közetben fűrtünk, olyan ruhában szálltunk ki, hogy péknék is nézhettek volna, ha pedig vörösben, úgy néztünk ki, mint aki piros paprikában hemperget. Az idő vasfoga még az acélt is kikezdi, hát még az embert.

— 1954-ben költöztünk Pécsre. Szentesként kezdtem, majd 1956. augusztus 17-én kerültem a MÉV clódjához, a Bauxitbánya Vállalathoz. Bakonyán voltam vajúr, vágathajtó csapatokán. Kezdetből fogva tevékenykedtem a szak szervezeti bizottságban. Társadalmi, mozgalmi munkám elismerése volt, amikor 1963-ban felkértek a III. sz. bányárium szb-titkári teendőinek ellátására. Robbantómesterként dolgoztam 1966-ig. Ekkor lettem függetlenített szb-titkári. Innen mentem nyugdíjba ez év október elején.

A dohányszószal mellett vitrin. Egyik felében piros dobozok sorakoznak. — A kitüntetésem — mondja Izsó Balázs. — A Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérem, a Kiváló

Munkás, a pártbizottság elismerése, a Kiváló dolgozó kitüntetések és itt ez, amit nyugdíjba vonulásom alkalmából kaptam, a szakszervezeti munkáért. Búszke vagyok valamennyire. Mindegyikben a munkám elismerését látom. Jó érzés őket időnként kézbevenni.

— Emlékek? — Emlékeztetek a munkám igazi örömére. Azokra a napokra, amikor az emberek hozzám fordultak problémáikkal. Mi is jelenthet nagyobb örömet egy szb-titkárnak, mint a dolgozók bizalma. Ezt nemcsak ki kell érdemelné, de meg is kell becsülni. Mindig ezt tartottam szem előtt. A legapróbb problémákat is igyekeztem olyan lelkiismeretes megoldani, hogy ezt a bizalmat el ne herdáljam. Sokszor kellett nemet is mondanom, de ahogy most visszagondolok, a munkám legalább annyi örömmel járt, mint amennyi gondot jelentett.

— Hetek óta nem húzzuk fel a vekkert csörgésre, még mindig fél ötkor ébredek. Megszoktam már az évek során. Nagyon nehéz beleélni magam, hogy már nyugdíjas vagyok... Keressélek a szavakat. A tekintete a falra téved és felbukkan az arca.

— A fiaim — mondja és a képekre mutat. — Mihály és Balázs. Már mind a ketten megnősültek. A kisebbik autószerelő. Most Gyomán lakik, ott ahol születtem. Hiába, kicsi a világ. A nagyobbik Pécsen maradt, egyetemre jár. Épp a minap látogattak meg az egy éves kisunokáimmal. Most már többet találkozunk. — Nem lettek üresebbek a nappalok?

— Azt nem bírnám ki. Mindig csinálom valamit. Van egy kis szőlőm, oda járunk ki az asszonnyal. Jót tesz a friss levegő. Gondozom a virágokat, a gyümölcsfákat, meg már vagy négy éve építünk ott egy kis házat. Már csaknem készen van. A múlt héten pucoltattuk be. Több idő jut most az olvasásra, színházba, moziba járni. Gyakran kirándulunk, s végre azt hiszem, hódolhatok majd régi szenvedélyemnek is. Gyomán, a Körös partján kölyök kóromban rengeteget pecázom, de az utóbbi huszonegynéhány évben nemigen

tudtam rá időt szakítani. Na, majd jövőre.

— Munkatársai, barátai felkeresik még?

— Nem túl gyakran. Igaz, itt volt az építkezés, a szüret, majd minden nap kint voltam a szőlőben. Amikor az üzemből búcsúztattak, nem váltunk el végleg. Számítanak még rám. Ez annál is inkább jölessen, mert nincs borasztóbb annál, ha az ember már feleslegesnek érzi magát. Amennyire tölem telik, igyekszem majd minden megbízatásomnak lelkiismeretesen eleget tenni.

Izsó Balázs, a III. sz. bányárium volt szb-titkáráról mindig szereték, becsülték. Ezt munkájával érdemelte ki. Nem csinált semmi rendkívülit, csupán a feladatait lelkiismeretesen végezte.

Nógrádi Gábor

Egy pártcsoport a sok közül

A pártélet egyik alaphelyszíne a pártcsoport. Az itt végzett jó vagy rossz politikai munka nagymértékben befolyásolhatja a gazdasági egység dolgozóinak hangulatát, napi termelési eredményeit, s ezen keresztül az egész pártalapszervezet tevékenységének színvonalát is.

E munka természetesen nem látványos akciókat jelent, hanem a párt politikájának következetes képviselését, a határozatok végrehajtására való mozgósítást és nem utolsósorban a párttagoknak az egyéni példamutatását, amely a mindennapok során a legjobb agitációt jelent a párttagok és pártönkívüliek kapcsolatában.

Rövidesen, november hónapban kerülnek sorra a pártalapszervezetek beszámoló taggyűlései, amelyek — többek között — a pártcsoportok tevékenységéről is szó esik majd. Ez az esemény adja az aktualitását annak, hogy Arany Jánossal, a III. sz. bányárium gépészeti alapszervezetének pártcsoport vezetőjével e témáról beszéljünk.

A kilencfős csoport tagjai, akik zömmel aknalaftosokként, aknagépészekként dolgoznak, érzik és értik alapszervezetben belüli szerepüket, s a vezetéstől kapott feladatokat ennek szellemében igyekeznek megoldani. Ertekezleteikre az elvtársi vita jellemző. Az így kialakult reális véleményükre bízton számíthat a vezetőség is.

Annak ellenére, hogy eléggé „szétszórta” és váltóműszakban dolgoznak, összeforrott gárdát alkotnak, 1979-ben komoly részt vállaltak az alapszervezet eszelevesi programjának a végrehajtásában.

— A csoport tagjai — mondja Arany János — valamennyien szocialista brigádtagok, s így, mint a versenymozgalmak közvetlen résztvevői is érdekelték abban, hogy példamutató gazdasági munkájukkal elősegítsék a részleg feladatainak maradéktalan végrehajtását. A csoportból hét főnek van Kiváló dolgozó kitüntetése. Valamennyien aktívan részt vesznek a politikai munkában is és ismereteik gyarapítását sem hanyagolják el. Környezetükben megbecsülik őket, tevékenységüket elismerik.

— Mindezek mellett sem dolgozunk azonban hibátlannul. Mint pártcsoportnak erősödnünk kell — és azt hiszem, ez nemcsak a mi gondunk — a párt politikájával szembeni határozottabb kiállásban, a határozatokból adódó tennivalók egyértelműbb magyarázatában és a nagyobb felelősségvállalásban.

Völgyi Gyula, a gépészeti alapszervezet párttitkára is egyetért az elhangzottakkal. Mint elmondta, a vezetőség továbbra is számít a csoportok — köztük az Arany János vezette pártcsoport — egyre színvonalasabb munkavégzésére.

Herendi I.

Látogatás a részleg vezetőnél

Szőke György

Évek óta ismerem. Ez idő alatt semmit sem változott. Fiatalosan mozog, száguld egyik munkahelyről a másikra. Hol egyik, hol másik üzemből tűnik fel farmerba, dzsekibe bujt hatalmas termete. — Hel- ló Öcsi! — felkiáltással üdvözl, ha találkozunk, s arcára ilyenkor kamaszos mosoly ül. Temperamentumát ismerve, olyan, mint egy lemezlovas, jóllehet életében lassan már nyugovót nyert. Szó szerint nyomtatott nap- tárat.

— Nem fárasztó örökös- sen rohanva végezni a feladatokat?

— Megszoktam. Altalában olyan munkákat végez a Szoglálati üzem építész csoportja, amiket máról holnapra kell elkezdeni, befejezni. Tudja, hogy szokták ezt mondani, ha kész lenne is késő lenne. Beruházó és karbantartó munkánk a vállalat egész területére kiterjed. Hetven-nyolcvan százalé- ban olyan beruházó munkákat végzünk, melyekre külső kivitelező nem akadt. Azért, mert anyagilag nem érdekelték, s az egy-két- milliós munkáért nem vonulnak fel. Vannak aztán sürgős munkáink is, amikor még szinte a rajzszal- talról dolgozunk a teljes tervdokumentáció hiányában. Hát? Ez van. Feszített munkavégzést, koncentrált figyelmet kívánó feladatokat végzünk. Szeretem ezt a rohanó tempo- t, meg a sokoldalúságot. A képeret készítésétől az öntőcsarnok, vagy a kultúrház építéséig min- dennel foglalkozunk. Így van ez jól.

— Térjünk vissza a promt munkákra. Említene egyet, s elmondaná, hogy a sürgős munkára miért volt szükség?

— Ilyen volt legutóbb a IV. sz. bányárium lég- aknai szellőztető gépház és a hozzátartozó légsa- tornák kivitelezése. Sürgős volt. A szállítógépet előbb szállították le, s biztosítani kellett a beépítést, hogy a garancia idő ne- hogy lejárjon. A feladatok elvégzésekor nem is any- nyira az azonnaliság okoz gondot. A folyamatos anyagbiztosítás a nehéz. Nincs idő az anyagok le- rendelésére, a szállítás ki- várására. Ekkor kerül sor a termőmódosításokra, más megféle anyagok alkalma- zására.

— Minden ember életé- ben vannak leg-ek. Erről mit mondana?

— Az ötödében végzett rekonstrukciós munkák voltak számunkra a leg- nehezebbek. Az öntőde üzemenete alatt zavarta- lanul kellett végezni a bő- vitő munkát, egy alapterv, egy elgondolás alapján. Közben folyamatosan vé- geztem a tervezést, s irá- nyítottam a munkát. Ugy is mondhatnám, ahogyan húztam egy vonalat, úgy

tett a helyére egy téglát a kőműves.

— A legszebb, bár ne- héz feladatok elé állító munkánk a művelődési ház új szárnyának építése volt. A műhelyek és üzemi épü- letek után egy kultúrának otthont adó, szép létesít- ményt kellett felépítenünk. Ez teljesen újszerű fel- adat volt, s talán éppen ezért voltak olyan hangok, hogy ezt mi esztétikailag nem fogjuk tudni megol- dani. Megoldottuk. Meg- tartó munkánk a vállalat egész területére kiterjed. Hetven-nyolcvan százalé- ban olyan beruházó munkákat végzünk, melyekre külső kivitelező nem akadt. Azért, mert anyagilag nem érdekelték, s az egy-két- milliós munkáért nem vonulnak fel. Vannak aztán sürgős munkáink is, amikor még szinte a rajzszal- talról dolgozunk a teljes tervdokumentáció hiányában. Hát? Ez van. Feszített munkavégzést, kon- centrált figyelmet kívánó feladatokat végzünk. Szeretem ezt a rohanó tempo- t, meg a sokoldalúságot. A képeret készítésétől az öntőcsarnok, vagy a kultúrház építéséig min- dennel foglalkozunk. Így van ez jól.

— Mit szólna, ha egy- nap azt mondanák: ma nem kell menni sehova, nyugodtan ülhet az írószal- talnál?

— Szeretem a szerteága- zó feladatokat. Furcsa lenne, ha máról holnapra le kellene ülnöm. De, hogy mit mondanék? Sok hely- lőt dolgozunk, így lenne hová mennem „levegőzni”. Komolyra fordítva a szót, néha érzi az ember, hogy kicsit jó volna nyugodtabb körülmények között dol- gozni. Leülni, kinyújtani a lábakat.

— Feladataiban egy ki- csit tervezőnek, kivitelező- nek, belső berendezőnek és munkairányítónak kell lenni. Ez széppé teszi munkáját.

— Önmagáról mit mon- dana?

— Nem panaszkodom. Arra a pályára kerültem, amit mindig is akartam. Vasbetonszerelőként kez- dettem, úgy mint az édes- apám, de építész vonalon dolgoztam édesanyám, sőt, még a nagyapám is. A lá- nyom is ezt a pályát vá- lasztotta, s fiam is erre kacsingat. Mi egy nagy építészdinasztia vagyunk — mondja mosolyogva.

— Elégedettségemhez az is hozzá tartozik, hogy o- lyan emberekkel dolgozhat- tom együtt, akikre mindig számíthatok. A kiforrott, egységes kollektíva sokat segít a vezetőnek. Tudja, lehet bármilyen jó egy fő- nökö, de ha a köré beosz- tott munkások nem érzik át a munka jelentőségét, nem hajtja őket a mindig szebb és jobb munkára való tö- rekvés? Nos, akkor nagy baj van. De ilyesmire én szerencsére nem beszélhetek.

Veres Tamás

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő: **Gélsz Ferenc**

Szerkesztő: **Ragoncsa János**

Szerkesztőség: 7633 Pécs, 39-es dandár út 19. Telefon: 15-851 Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: **Braun Károly**

Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.

Felelős vezető: **Sperczel János**

Megjelenik kéthetenként

Előfizethető a szakszervezeti bizalmaiaknál

Előfizetési díj egy évre 36 forint

Ny-623-4

Elvoltam a laktanyában

Október végén az első kü- szítáló ószl napon, nem é- pen barátságos időben moz- galmas délután volt a Petőfi Sándor gépesített lövészcso- port laktanyájában. Pécs város tartalékos tiszti állományának jelentős része sorakozott 15 óra- kor az alakulótéren, s Havasi Tibor őrnagy parancsnokhe- lyettes köszöntő szavai után megkezdte a kiállított har- ceszközök megtekintését.

Tilhoft József alezredesi, az MHSZ Pécs városi vezetősé- g tartalékos tiszti állomány utóképzési felelősétől kértünk tájékoztatót a mozgalmak dé- lutánról, olvasóink számára.

— A tartalékos tiszti ál- lomány 20 óras szakszervezeti kiképzésének zárófoglalkozásá- t az első tájékoztató foglalko- zást tartjuk itt a laktanyában, a gépesített lövészcso- port és az MHSZ együttműködés- szerződése keretében. A gépe- sített lövészcsoport technikai

harceszközeit mutatjuk be 8 állomáson tartalékos tisztje- neknek.

A tartalékos állomány da- colva az idővel, ismerkedett a legújabb egyéni lövegyszer- kelek, katonai felderítő eszkö- zökkel, a korszerű vevyvéde- lem és hírbiztosítás technikai eszközeivel, a gépesített lö- véscsoport szállítógépeivel, a p.s.h.-val, a félteteses páncé- losokkal és az önirányító szárnyas rakétával.

Ezt követően az étközében Kerekes Mátyás őrnagy az utóbbi 30 évben tanúsított ká- tonai politikáit és Kína katoná- politikai magatartásáról adott tájékoztatót.

A másfél óras foglalkozás Tilhoft József alezredes befe- jező szavai — és a tartalékos tisztek későbbi foglalkozott vé- leménye — alapján méltó be- fejezése volt a szakszerveze- mi oktatásnak.

KUKAI ANDRÁS

Magunk és mások munkáját megbecsülni

Sok szó esik manapság a munkafegyelemről, mint a népgazdasági tervek végrehajtásának egyik alapvető tényezőjéről. Nem kis dologról van szó, hanem arról, hogy az amúgy is feszített gazdasági tervek végrehajtását ne nehezítsük hanyagsággal, gondatlansággal, nemtörődömséggel, vagy netalán szándékos kihágásokkal, fegyelmezatlenségekkel.

Ennek szellemében az üzemek az év elején megfelelő intézkedéseket tettek, többek között ezt célozta a IV. sz. bányauzemben márciusban

Mindenki feladata

megjelent üzemvezetői utasítás.

Az utasítást követő intézkedések eredményeit, tapasztalatait, az eltelt időt értékelve megállapítható — mint azt Csósz Jenő üzemrendész jelentésében kiemelte —, hogy a társadalmi tulajdon védelmének területén lényeges javulás volt tapasztalható. Az elmúlt félévben Btk-ba ütköző cselekmény mindössze 8 alkalommal fordult elő

és az okozott kár összege is jelentősen csökkent az 1978-as év azonos időszakához képest.

A munkafegyelem javítása érdekében elrendelt rendszeres alkoholszondázás mindössze 14 esetben végződött azzal az eredménnyel, hogy az italtól „kapatos” dolgozó nem szállhatott le a bányába. Ittasságból eredő baleset szerencsére nem fordult elő.

Természetesen a munkafegyelem megszilárdításához nem ez az egyetlen feladat, hiszen az elmúlt időszakban szabályozták a le- és kiszállás rendjét, a munkaidő-kedvezményben részesülő, iskolába járó dolgozók állandó kilépővel rendelkeznek és még lehetne sorolni az intézkedések sokaságát. A munkafegyelem megszilárdítását célzó intézkedések betartatása és végrehajtása a gazdasági vezetők és a rendszert munkaköri feladata, de fegyelmezten dolgozni, magunk és mások munkáját megbecsülni, fegyelmezett tevékenységgel magunk és mások munkáját megkönnyíteni, mindenki kötelessége.

Wesztl László

A nyári munkák végeztével jön a legtöbb újfelveleles

A bányajárók

Vállalatunknál az utóbbi időben egyre súlyosabb problémát okoz a létszámmiány. Ez különösen a bányauzemeket érinti érzékenyen. Elsősorban vájvégi dolgozókra lenne szükség, de a szállítás is gyakran küzd létszámmiánnyal. Gyors ütemű a kiöregedés, ezért szükség van a fiatalokra. Újfelvelelesek viszont nem tolonganak egyetlen bányauzemünk munkaügyi osztályán sem. Bakonyán csupán egy „új fiút” találtunk ott-jártunkkor. Valamennyi újfelveleles első útja a munkaügyről a biztonságtechnikai csoporthoz vezet.

— Az 1/1972-es OBF előírás és a vállalati munkavédelmi szabályzat alapján mindenkinek, aki bányabeli munkára jelentkezik munkavédelmi oktatáson kell részt vennie — mondja Liska György biztonságtechnikai mérnök. — A három- és hatnapos képzés folyamán megismerkednek a bányajárók a biztonsági előírásokkal, végigviszük őket a menekülő útvonalakon és elsajátítják azokat a teendőket, amelyeket rendkívüli helyzetekben kell alkalmazni. Termelő munkába csak az állhat, aki a tananyagunkból eredményes vizsgát tett.

— A nyári munkák végeztével jön a legtöbb újfelveleles — veszi át a szót Bretner Ede biztonságtechnikai technikus. — Ugyanakkor tavasz végén sokan leszámolnak.

— A bányajárók oktatását évek óta Berta Kázmér végzi, igen lelkiismeretesen. Szakértelmének, türelmének és pedagógiai érzékének köszönhető, hogy alig akadt olyan újfelveleles, aki a vizsgán nem lett volna eredményes. Pedig higgye el, volt már nem is egy olyan tanítványa, aki analfabéta volt. Legjobb, ha most átmelegünk hozzá. Ha valaki tud az újfelvelelesekéről beszélni az ő lesz.

Az előtérben szürke ajtó, rajta tábla: Oktatóterem. Az ablak előtt íróasztal. Az oktató előtt diatartó, magnó, a falon tábla.

Nógrádi G.

Porról, olajról, szemléletváltozásról

A bányászokért dolgozunk

A kopogásra halk igen a válasz. Az ajtó nyitására Sebők Ferenc nem reagál. A fáziskontraszt mikroszkóppal teljesen egyévvá válva dolgozik. Kovács János kezében lombik, s hosszú üvegcső — a szakmabeliek pipettának mondják — köszön, majd így szól:

— Hamarosan befejezzük a munkánkat. Ezt most nem lehet abbahagyni. Feri porszemcse nagyság analízist végez, jómagam meg foszforsav eljárással szabad kovásva meghatározást. Nézzen addig körül!

Mi mást is tehetnék? Báméskodom. A vállalat biztonságtechnikai osztályának laboratóriumában — a Szolgáltató üzemen — a hozzá nem értő számára is akad bőséges nézetgátáló. Az ilyen helyen szokásos számtalan üvegcső, a felsorolni is sok érdekes műszer, mind megannyi munkaeszköz. A hozzá nem értőnek azonban egy-egy tárgy csupán.

— Elkészültünk — törli meg a csendet Sebők Ferenc, s közben elteszi a szekrénybe az értékes mikroszkópot.

— A munkánk érdekelné?

— Igen — válaszolom.

Röviden, az üzemek föld alatti munkahelyein ellenőrző porméréseket végzünk, de a külszíni üzemek porveszélyes munkahelyeit is felkeressük. Esetenként — az előírásoknak megfelelően — vizsgáljuk a levegő szállóporának szabad kovásva tartalmát, szemese analízist. A bányauzemek által mért pormintákat speciális mérleggel mérjük. Ha a megengedett pormennyiségnél többet mérünk, akkor az üzem a kérdéses munkahelyen megfelelően intézkedik.

Ilyen munkát kezdek most — szól közbe Kovács János, és közben leül a félmikro analitikai mérleg elé —, igaz az üzemek részére kimenő tiszta szűrőket teszem a serpenyőbe. Ezt követően ke-

rül majd sor a felhasznált szűrők visszamérésére. Akkor derül majd ki, hogy becsülettel locsolták-e a bányászok a készletet, s a szellőztetés is megfelelően üzemelt-e.

— A készlet locsolásához a berendezések a helyszínen vannak, de sokan ritkán és felületesen alkalmazzák. A ködpermetező használatáról meg jobb, ha nem is szólok. Sajnos nagyon sok helyen nem alkalmazzák, mert robbantásra általában műszak végén kerül sor. Sokan nem hajlandók a füsttérvárási időt kivárni, s utána a ködpermetezőt leállítani. Pedig a port mindenképpen le kellene kötni.

— Tudja, hogy a most alkalmazott ködpermetező Jánosnak az újítása? Előállítás költsége olcsóbb az előtte használt ködpermetezőnél. Az elfogadás persze azért szolgált mellett, mert lekötötte a por egy részét és a nitrozus gázok nagyobb részét.

— Ne erről beszéljünk, hanem a munkánkról — veti közbe Kovács János —, hiszen nem szoltunk még a légkompresszoroknál használt olajok vizsgálatáról. Egy bizonyos hőmérséklet elérése után az olajpára felfolbanhat, vizsgálatunk célja, hogy ezt a lobbanáspontot meghatározzuk.

— Akkor a kitüntetése dről szólj — évődik vele társa.

— Minek, azt nem a munkámért kaptam.

— Már hogyné. A munkakészségben végzett helytállásod tán nem munka? Tudja — fordul felém Sebők Ferenc —, a fegyveres erők napja alkalmából a Haza Szolgálatáért Erdemérem arany fokozatát kaptam, s olyan szerényen hallgat róla. Nekem is alig akarta elmondani, pedig már huszonkettedik éve, hogy együtt dolgozunk.

— Azt írja inkább — mondja Kovács János —, hogy a bányászokért dolgozunk, s azon vagyunk, minél jobb legyen a munkakörülményük. Veress T.

Hegyi József felvétele

Automatikus víz-ionmentesítő berendezés

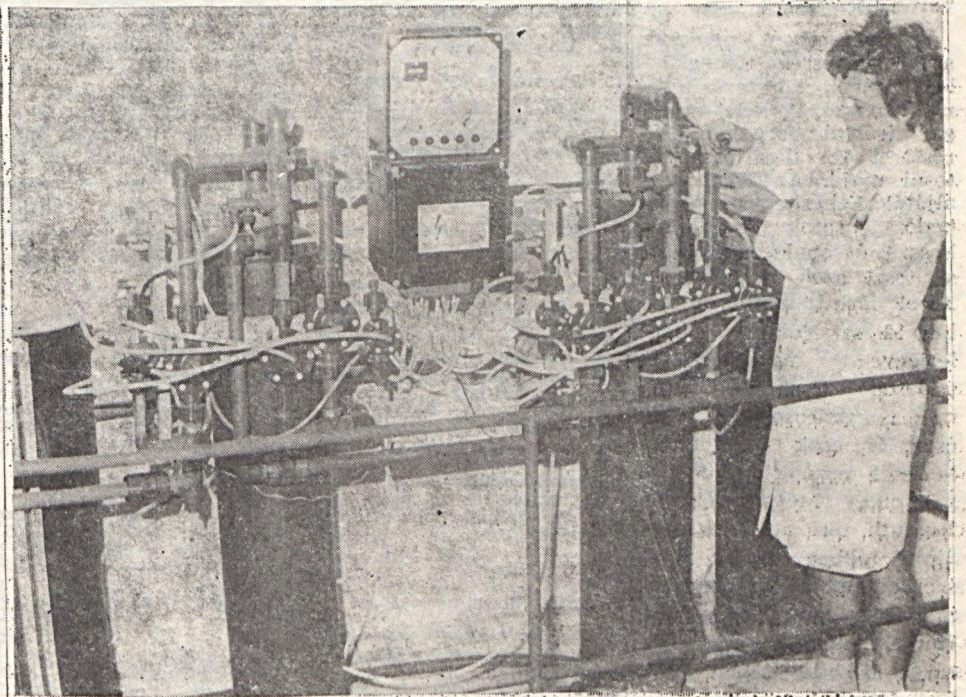
A laboratóriumi munkában a legnagyobb mennyiségben felhasznált „vegyes”, az ionmentes víz. Az elemzések pontossága a felhasznált víz minőségétől nagymértékben függ. Az elemzett minták számának nagymértékű növekedése miatt megnövekedett mennyiségi és minőségi követelményekkel a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem több mint tízéves, házi készítésű berendezése már nem tudott lépést tartani, szükségessé vált a korszerűtlen berendezés kiváltása.

Mit tud a DH-35 HOH-A?

A misztikus betűk és számok mögött egy esztétikus kivitelű, nagyteljesítményű automata van, amelyet az EIVRT Nagykanizsai Gépgyára készített. Az automatikus berendezés a lemerült oszlopok regenerálását, az automatikán beállítható minőségű ionmentes víz „termelését” önállóan, folyamatosan, gyorsan végzi el. Alkalmazásával jelentős élőkörnyezetünk megtakarítani. A régi készülékben egy ciklus (regenerá-

lás kb. 4 köbméter ionmentes víz előállítását) körülbelül öt szakmunkás munkát igényelt, a DH-35-ön ugyanez 5-6 óra alatt lejátszódik felügyelet nélkül, energia és regenerálóanyag szükséglete valamivel kisebb.

Nagy Géza

Füzy Tibor felvétele

Véleménycsere Pécs tömeg- közlekedéséről

A városi tanács a közeljövőben rendkívüli ülésen foglalkozik azzal a tervvel, amely Pécs tömegközlekedésének fejlesztését tartalmazza. Az UNITERV 1995-ig dolgozta ki azokat az elképzeléseket, amelyek alapján korszerűsítik városunk közforgalmú közlekedését.

A közelmúltban a MÉV Központ tanácstermében került sor arra a tájékoztatóra, melynek során vállalatunk dolgozóival ismertették Pécs tömegközlekedésének távlati terveit.

Lovas Attila, a városi tanács városfejlesztési osztályának főmérnöke beszámolójában vázolta azokat az elképzeléseket, melyekkel korszerűsíteni kívánják a megyeszékhely közlekedési rendjét, majd azokra a kérdésekre és észrevételekre válaszolt, amit a jelenlevők vetettek fel.

Tájékoztatójában kitért azokra a szerkezeti változásokra, amelyeket a következő évek lakásépítési programja a város tömegközlekedésétől igényel. A Volán 12. sz. Vállalat jelenleg évi nyolc és fél millió utast szállít. A városi közlekedés évről évre nagyobb feladatokat ró majd a vállalatra. Nem is oly sokára Pécs lakosságának csaknem fele a siklósi városrészben él majd. Így különös gondot fordítanak a vasútvonaltól délre fekvő területek közlekedésének fejlesztésére. Az úthálózat korszerűsítése jelentős beruházásokat igényel. Ilyen a Tüzér utcai felüljáró is, amely a siklósi városrész és Újmecekalja összekapcsolását szolgálja. Új autóbusszjáratokat indítanak majd Kertvárosból és előreláthatólag már a 80-as évek első felében trolis is közlekedik Pécsen.

A járműpark fejlesztését a Volán 12. sz. Vállalat úgy kívánja megoldani, hogy túlnyomórészt villamos, illetve vegyesüzemű kocsikat vásárol. Bár a trolibusz-hálózat kiépítése sokba kerül, de az olcsóbb villamos energia révén ez aránylag rövid idő alatt amortizálná. A trolis mellett szól az is, hogy kevésbé szennyezi a város utcáit.

A tervezetben nemcsak a déli városrész tömegközlekedésének korszerűsítéséről van szó. A kelet-nyugat irányú forgalom jövőre részben a 6/A útra összpontosul majd. Az Újmecekaljától Fehérhegyig közlekedő járatok rendkívül hosszú útvonala szükségessé teszi azok módosítását. Ezzel párhuzamosan a Volán 12. sz. Vállalat a bérletjegyek egységesítését tervezi. Csakúgy, mint más nagyvárosokban, Pécsen is csak összvonalas bérletet hoznak majd forgalomba. Megszüntetik a Kossuth téri autóbusszmegálló, többet viszont korszerűsítének. A járatoknál új számozás lép majd életbe, amelyről a lakosságot a kellő időben tájékoztatják.

N. G.

Az 1979-es Bányásznap Rándevő már rég elmúlt, s az emlékezet képernyőjén túl egyvalamiről mindig örömmel jut az eszembe: az igazolványtárcámban őrzött bődízműről, melynek közepét egy jellegzetes bányászjelkép díszíti, a keresztbefektetett csakány és kalapács. Tizen-, vagy huszonevesen nyakba akasztva mutogatnám, de negyvenen túl már csak az igazolványtárcám mélyén őrzöm. A kis, kerek alakú bődízmű hátulján T. S. 1979. IX. 2. olvasható. De ki is ez a T. S.?

A Bányásznapi Rándevő sétatéri sajtópavilonjai sorában a Mecseki Bányász és Mecseki Erccbányász pavilonja között „másodállásban” két alkotóművész dolgozott, akik főállásban bányászok. Az itt dolgozók egyike bődízműveseket megszállásmentő ügyességgel alkotott délelőtt tíztől délután ötig. Már akkor szerettem volna olvasóinknak bemutatni, de az őt körülvevő érdeklődők gyűrűjéből nem tudtam hosszabb időre elrögzíteni. E mulasztásomat pótolandó kerestem meg Meszesen, Franke Leó utcai lakásán.

Felesége nyitott ajtó és elnézésért kért, férje távolléte miatt, aki a Mecseki Áruház bútorosztályán a jövő héten megnyíló kiállítás anyagát rendezte. A mig megjön, szívesen megmutatja a lakást, jóllehet a falak most meglehetősen csupaszok, hiszen a kiállításra vitték a műalkotásokat. De még így is mindenütt fellelhető Török Sándor bányász — a Mecseki Szénbányák kutatási osztályának dolgozója — alkotóművész keze munkája.

Török Sándor megérkezése után szívesen invitál az alagsori alkotóműhelybe. Aránylag szűk helyiségben a falak megnyezetik aggatva gyűjtő-

szenvedélyének tárgyaival: régi, már elfelejtett paraszti munka szerszámokkal, a természet néhány ezer vagy tán millió éves, napvilágra került kövületekben található hírneművel. Vagy éppen egy ág-bogas fatörzzsel, vagy a bányából kikérült bérleszkával, vagy egy szőlőtöke néhány éves mindig a nap felé törekvő

Bányász alkotó- művész

hajtásával, melyeket fantázia bőkezű ruhatárából felöltözött, szinte az emberi kéz alkotómunkája nélkül váltak és válnak a természet műalkotáisvá. Persze, mindezt észre kell venni és odatartani az emberek elé: ime, lássátok ti is!

Az alkotóműhely egyik falán művészi elrendezésben jelentős helyet foglal el a bányászszerszámokból, lámpákból rendezett magánkiállítás, melynek erkölcsi értékét növeli, hogy ezek jelentős része Török Sándor munkaeszközei és személyes használati tárgyai voltak aktív bányászkorában. Ugyanis 1956-tól 1962-ig föld alatti vajúró volt István-aknán. Az önmagát nem kímélő hajtás bányász 1962-ben egy súlyos betegség után a kultúris osztályra került, ahol ma is dolgozik.

Ez az alkotói légkör és az a mélyről — szinte a gyermekkorából — gyöke-

redző különös látásmód adta és adja az ihletet az alkotómunkához, a fa- és csontfaragásaihoz, a bőr megmunkálásához. És ezt az alkotói fantáziát szolgálja alázattal a helyiség egyik sarkában helyetfoglaló munkaasztal, és azt körülvevő példás sorban a sok, apró célszerszám, mint megannyi csatába induló katona.

Török Sándor művészi munkájára már az ötvenes évek közepén felfigyeltek a szegedi képzőművész körben. Az önkifejezés vágya bányászok között is tovább élt benne és a hatvanas években sorra nyerte az első és fődíjakat a Bányász Amatőr Képzőművészek országos versenyén.

Nyugtalan természetű ember. Bevallása szerint, ha elkezd dolgozni, megnyugszik, és nem érzé az időt. Szinte ketten maradnak csak a helyiségben: ő és a megmunkálandó anyag, amely néhány mozdulat után „életre kel” a kezében.

Miután meghívást kaptam a kiállításának megnyitójára, ott találkoztam alkotómunkájának nagyon szép csokrával. Faragott fadódozokáin a népművészet motívumait — szentesi születesű révén — a gyermekkor élményvilágából mentette át a jelennek. Ugyanez fellelhető a nagyon szép díszítőelemekkel körbefaragott túlkön. Bőrmunkái a falitükör, s a falikepek motívumváltásainak összhangja, méltó díszei voltak a kiállításnak.

Egy bányásztársunk, mint alkotóművész sokszor bemutatkozott már alkotásaival közönségének. Reméljük a következő bányásznapon — s az azt követőkön is — mind szélesebb közönséggel kerül majd körül, amely elkíséri az önálló kiállításaira is. **Kukaj András**

Felhívás!

A Szakszervezetek Baranya megyei Tanácsa kulturális osztálya, a KISZ Baranya megyei Bizottsága, az Építő-, Fa- és Építőanyagipari Dogozók Szakszervezete megyei Bizottsága 1979. december 15-én rendezői meg a munkásfiatalok megyei vers- és prózamondó versenyét.

A versenyen az üzemi, vállalati, intézményi vers- és prózamondó versenyen legjobban szereplő munkásfiatalok vesznek részt. Szakzsűri előtt kerül sor a megyei döntőre, ahol a legjobbak elnyerik a rendezők szervek díjait.

A megyei döntőn legjobban szereplő három fiatal képviselni fogja megyénket a Vers- és prózamondó munkásfiatalok V. országos találkozójának területi döntőjén, Szegeden.

A versenyen való részvétel feltételei: kizárólag 20-ig az SZMT kulturális osztályán (7622 Pécs, Szalai A. u. 11.).

lok, szakmunkástanulók, üzemek, vállalatok, intézmények fizikai állományba sorolt dolgozói és közvetlen termelésirányítók, technikusok, művezetők vehetnek részt; egy kötelező és egy szabadon választott verssel vagy prózával lehet versenyezni; a kötelező vers, vagy próza SZOT-díjas szerző műve legyen; a szabadon választott vers, vagy próza kiválasztásánál a mai életünkkel foglalkozó, derűsebb hangvételű művekre hívjuk fel a figyelmet.

A vers, vagy próza előadásának időtartama 12 perc lehet.

A munkásfiatalok megyei vers- és prózamondó versenyére jelentkezni lehet — név, lakték, munkahely megnevezésével — írásban 1979. november 20-ig az SZMT kulturális osztályán (7622 Pécs, Szalai A. u. 11.).

Ballag mára vén diák...

Valamikor régen, 40 évvel ezelőtt, mint fiatal emberek énekeltek búcsúzásként ezt a dalt. Az 54 végzős közül ma már csak 12-en jöttek össze, 27 már végleg eltávozott, a többiek betegek, vagy az idők viharában nyomuk veszett.

A pécsi Bányászati és Mélyfűrészi Szakiskola 1939-ben végzett növendékei az idén tartották 40 éves találkozójukat. A Bányászati Múzeumban készített fényképről összhajú, de fiatalosan mosolygó öregdiákok néznek velünk szembe. Nehéz, politikai és gazdasági viharoktól, háborútól dúló hosszú évek állnak mögöttük, de a lelkesedés ma is töretlen. Csak azok az emberek tudnak így mosolyogni, akik érzik ugyan a munkás múlt jóléte fáradtságát, de a társadalom megbecsülését is tapasztalják.

Suha Feri bácsi, a Kutató-mélyfűrő üzem nyugdíjas üzemvezetője egyik szervezője volt a találkozóznak. Szívesen emlékszik a régi időkről. A 3 éves szakiskolára az jelentkezhetett, aki előzőleg legalább a középiskola 4 osztályát elvégezte, 3 évi bányai fizikai munkát végzett, s a járásképesítést is megszerezte. A 3 éves iskola, a bányamérnöki főiskola és a korábbi szakiskola igen szerencsés ötvözet volt, s olyan magas színvonalat képviselt, hogy a következő évben már 4 évre emelkedett a képzés. A tanulmányok mellett télen egy, nyáron kettő hónapot kellett a bányában, vagy mélyfűrősnél fizikai

munkát végezni. A költségeket mindenkinek saját magának kellett fedeznie, esetleg egy-egy vállalat kölcsönképpen biztosított támogatást, de ennek fejében a végzés után ott kellett állást vállalnia és a pénzt vissza kellett fizetni.

Az elhelyezkedés, az akkori nehéz gazdasági helyzet ellenére sem okozott problémát, és azonnal középszerint vezetőposztra került minden végzett. A háborús évek nehézségei után a felszabadult ország újjáépítésének áldozatos, küzdelmes éve következtek. A helytállás kemény munkát követelt meg. Nem csoda, hogy oly sokan nem bírták a megterhelést.

A találkozóra összejöttek nagy örömmel keresték egymás arcán az ismerős vonásokat. Felelevenedtek a diákkori emlékek. Az iskolának már csak a nyomát találták meg Pécsbányatelepen, mert az épületet már lebontották. Ezután az Ezeréves vendégdíjas üzemvezetője egyik állatogatólag a Bányászati Múzeumba, s végül a Nádor étteremben ebéddel fejeződött be a találkozó. Meg is állapodtak, hogy ezentúl gyakrabban kellene ilyen rendezni.

A MÉV és a Mecseki Szénbányák vezetősége nagy szeretettel támogatta a találkozót, a MÉV az utazásokhoz mikrobuszokat biztosított az öregdiákok számára. Ezzel is kifejezte megbecsülését a hosszú, küzdelmes bányászéletben megöregedett szakemberek előtt.

Koch László

Önfeledt gondolkodás

Már az önfeledtséget úgy értem, hogy nem voltam eléggé figyelmes. Valamin nagyon elgondolkodtam. Megesik ez néha nemcsak az idősebb, hanem fiatalabb emberekkel is. Ilyenkor aztán, ha a zebrához ér, elfelejt először balra, utána jobbra nézni, s e fontos szabályok alkalmazása nélkül lép le a járdáról.

Magam is így jártam a közelmúltban, eléggé helytelenül. Bár a Hajnóczy utcában sebességkorlátozás van a piac környékén, de ahogy én nem vettem figyelembe a KRESZ előírásait, ugyanúgy az az autós sem, aki a megengedettnél jóval sebesebben vezette járművét, s miattam — nem az előírások megszegése miatt — lassítani kényszerült. Legalább is ő így gondolta.

Az előttem ismeretlen hosszúhajú lény — szándékosan nem lányt írtam — kihajolt járgánya ablakán s olyan sok érdekességet mondott kellel hangosságokkal nekem — eddig azt hittem, hogy ismerem önmagam —, hogy csak csodálkoztam.

Mert ezt a sok érdekességet eddig nem tudtam magamról. Ugy látszik, más sem, mert egy járókelő ugyancsak mozgatta fejét jobbra-balra a nekem adresszált érdekességek hallatán, aztán ő is kiűdött — Igaz, hogy eléggé halkán — néhányat járgánya motorját alaposan feltűratató után, amint a kipufogóból kiáramló füstben maradtunk.

KISS JOZSEF

Művelődjünk, Mozogjunk

A Ságvári Andre Művelődési Ház és az Ifjúsági Ház novemberi programjából

Ságvári Andre Művelődési Ház
19-én 18 órakor: Szocialista brigád klubest (Szólgátató üzem). Körút Svájcban — vetített képes előadás.
22-én 18 órakor: Szocialista brigád klubest (III. sz. bányász üzem). Orláshüllők. Előadó: Dr. Környei Miklós.

Hétfő este a Ságváriban

26-án 18 órakor: A Bányász kulturális és sporthetek záróünnepsége. Zárszót mond: Rác Gyula vsz-titkár. A MÉV koncert fúvószenekara-nak hangversenye. Vezényel: Apáthy Árpád.

Ságvári galéria

15-én 18 órakor: Altörjál István festőművész kiállításának megnyitója. A kiállítás megtekinthető november 27-ig.
Az új színházterem előcsarnokában Paraszt életképek — régi mesterségek. Bengovics Józsefné, Kozák József, Szakács Jánosné parasztfestők kiállítása. Megnyitja: dr. Andrásfalvy Bertalan kandidátus, múzeumi osztályvezető. Megnyitó november 29-én 17 órakor. A kiállítás megtekinthető december 11-ig.

Ifjúsági Ház

Jazztároló klub

18-án 18 órakor: Theloniou Monk művészete, Tóth Tihomér előadása. Monk, a jazz egyik legeredetibb előadóművésze. Jellegzetes stílusa nemcsak a hagyományos zongora-

technika megújítását követelte, hanem a kifejezési formák területére is újat hozott.
A New Orleans-i zenészek ma, Csányi Attila lemez bemutatója.

Kamarakoncert. Vendégünk: Kovács Gyula együttese. Jazzkaleidoszkóp. Házigazda: Simon Géza Gábor. Jegyek naponta 15-20 óra között az III pénztárában válthatók 20 forintost áron.
20-án 19 órakor: Jazzhangverseny. Csik Gusztáv együttesének koncertje.

Komolyzenei hanglemez-klub

26-án 18 órakor: Medveczky András és triója ad kamarahangversenyt. Közreműködnek: Egly Tibor — zongora, Lenárt Gusztáv — mandolin, Medveczky András — vadász-kürt. Műsoron: Beethoven, Mozart, Haydn, Schubert és Vivaldi művek.

III mozi

18-án 14 órakor: Csizmás kandúr (japán), 16 órakor: Keoma (olasz).

23-én 14 órakor: Ilugó, a vízió (magyar-USA), 16 órakor: Detektív két tűz között (USA, színes, 16 évtől)

Pszichológiai tanácsadás

A fiatalok részére szervezett tanácsadás hétfői napokon 15.30-17.30 között működik az III földszinti kis klubjában.

Művészettörténeti kalandozások

29-én 19 órakor: A 70-es évek művészetéből a költői Avantgarde című előadás. Előadó: Erdélyi Miklós képzőművész.

Az egykori tanár és tanítványa

Éjszakai ügyeletben vasárnap

Már nyitva a lámpakamra. A polcok tele vannak, nincs egy üres rekesz sem. A töltést jelző lámpák álmosan hunyorognak. A halk bűgást a csend felérsítí. Sietek a faléza, ahol a leszállás előtti nyüzgés helyett csend fogad. Mindent a vasárnap este békés nyugalma hat át. A III-as körlet ajtaja félig nyitva. György József szakügyeletes aknász a leszálláshoz készülődik.

— Minden rendben? A lámpa, a CO látom megvan — mondja ugyanazzal a csodálkozó, kicsit szánakozó tekintettel, amit két napja láttam tőle, amikor megbeszéltek, hogy vasárnap éjjel elkísérem ügyeletbe.

Néhány perccel később együtt a kis csapat, azok, akik ma a III. sz. bányatüzemnél éjszakai ügyeletet adnak. A mozdonyos, az aknászok, gépészek és csatlósok, no, meg az akkutöltős.

A mozdony komótosan vonsozja a két népeskocsit az üzem udvarán át, majd a fedett rendezőnél megáll. Itt szállnak be az aknácsok és az aknalakatos.

— Mehetünk? — kérdezi a mozdonyos.

— Indulhatsz — dörmögi valaki.

A tőrőszint üres oldalán haladunk tovább. Az elágazásnál ismét megállunk. Süritett levegő még nincs a bányában, így Drávecz Imre mozdonyvezető „pájszerral” feszíti egyenesbe a váltót. A hátító népest leakasztja, majd indul tovább a keleti aknához.

Néhány perc elteltel míg a mozdony visszatér. Ujra csak pájszerolás és elkanyarodunk a déli akna felé. Pár perc múlva az 1-es ereszkéhez érünk. Innen kezdjük a bejárást. Hárman feszülünk neki a légtűzön. Velünk tart Rácz György is, aki a II-es körlet aknáza. György József bácsival már régóta ismerik egymást. Tizenegynéhány évvel ezelőtt találkoztak először a vajúrás-kolón, innen vagy négy-száz kilométerre, Borsodban. Ma mindketten itt vannak és az egykori tanár és tanítványa együtt járja a Mecsek gyomrát. Óvatosan lépdélünk lefelé az ereszke faburkolatú járóosztályán. Alig érünk az aljába, pára és ködfüggőny borít el bennünket.

— Most indították be a priméreszek a főszellőztetőt — magyarázza a szakügyeletes.

— Priméresek? Kik azok?

— Hát a primérgyület. Valamennyi bányauzemben ők kapcsolják be a főszellőztetőket.

Ujabb légajtó, majd olyan huzatba érünk, hogy önkéntelenül a kobakom után kapok. Egyre erősödő zúgásban haladunk tovább. A ventilátor dübörgése már-már elviselhetetlen. A fiatal aknász valamit magyaráz, de egy szót sem értek belőle. Fölfelé mutat. Végre megértem, hogy ott, abban a légfelőrésben van a főszellőztető. Jó pár száz méterrel odább már homokkal teli csillék jelzik, hogy mun-

kahely közelében járunk. Egyszerre csak iszonyatos mélység állja utunkat.

— A 69-es csapat a KPV-1 padozattal itt hajtott egy légfeltörést a mínusz kettőtől a nullszintre. Jelenleg a visszabővítést végzik — magyarázza fiatalabb kísérőm. Feljegyzi füzetébe, hogy hány csille homokot számlált és milyen biztosító anyagokra van még szükség, majd beírja az utasításkönyvbe az ellenőrzés idejét, aláírja társával is, s elindulunk visszafelé.

Éjjelre jár, mire a déli aknához érünk. Az aknalakatos éppen a kasok műszaki állapotát ellenőrzi. Kalapácsával végigkocogtatja a síneket, megütögeti a görgőket. A csatlós jelzésére a gépész centiméter pontossággal állítja az ellenőrzéshez szükséges magasságba az etázsokat. Minden rendben.

— Mínesz kettőre? — kérdezi a csatlós.

— Igen, de majd az ötödiken szállunk ki — mondja György József.

Elindulunk lefelé. A kas csigalassúsággal ereszkedik.

— Nézd csak, de óvatos — nevet fiatal kísérőm.

— Azt hiszi, hogy az aknács ellenőrzi a vezérléceket — veti közbe a szakügyeletes.

A gépész, mintha csak hallaná, nagyobb sebességre kapcsol.

A kettes szinten a teli csillék végtelenül hosszú sora mellett haladunk el.

— Száztizenhat — mormogja Rácz György és azonnal fel is jegyzi füzetébe.

Vagy tíz perccel botladozunk egy végtelenné tűnő vágat talpfall között, míg végre világosságot pillantunk meg. Gépiesen megyek tovább a fényirányába. A 4-es csapat Minirondójához érünk. A vajúveg innen jó száz méterre van. Míg a hatalmas gépmonstrumot csodálom, Rácz György a fűrószárat vizsgálja.

— Az ötből három használhatatlanná kopott — mondja. Ezt is bele kell vennünk a jelentésünkbe. Holnap kiviszik a rosszakat a napra és felújítják őket.

— Ma — javítja ki György József.

— Persze, hiszen most már hétfő van.

A vajúvegen rövid szemlélet tartanak. Ellenőrzik a robbantás helyét, látható-e elállt töltet, feljegyzik, hogy két sor szegcsbiztosításra lesz szükség, és körülbelül hatvan csille anyag vár kiszállításra. Berúgnak az utasításkönyvbe, majd indulunk tovább.

Az időt nem lehet percekben mérni, csak kilométerekben. Egy óra tájt

érünk a 69-es munkahelyére. A feltöréshajtó-padozat ott pihen a légakna alján. A távirányítható rakodógép némán mered a feltörés aljában összegyűlt anyagra. Rövid szemle, feljegyzés a noteszba, beírás a könyvbe és indulunk tovább.

Mire a bányatárség másik felében elérjük a 2-es csapat munkahelyét, a fáradtságtól alig tudom emelni a lábam. A helyzet itt is ugyanaz, mint a 4-esen. A munkahely robbantva van. A két aknász itt is rövid szemlélet tart.

Fél kettő van mire az első fejtéshez elérünk. Nekivágunk a nyolclétras feltörésnek. Ez már György Józsi bácsi területe.

— Szép lövés volt — mondja, amikor felérünk.

Vagy huszonöt csille anyag van a kamrában, megmaradt minden ácsolat és nem dolgozott át a szomszéd pásztába.

Még ki sem lihegtük magunkat, ő már mindent feljegyzett és indulunk tovább. A következő feltörés már alacsonyabb. Ide is felkapaszkodunk. Közben Józsi bácsi nézem.

— Nincs robbantva — mondja mikor utolérjük — de úgy látom, le van kuttatva. Nyilván elmeddült.

És már indul is a feltörésfejbe az utasításkönyvért. Így jártuk végig a második szint valamennyi munkahelyét. Egy léggurítón vezet tovább az utunk. A harmadik szint főszállító vágatán hamar feljutottunk az 5/3-as síklóba.

— Ez a szint jelenleg nincs telepítve — magyarázza Józsi bácsi. — Csupán néhány omlasztó brigád dolgozik itt.

A síklófejben rövid pihenőt tartunk. Valamennyiünkönkél szakad a víz.

— Most azért meg tudnánk inni egy nagyfröccsöt — tolja tarkójára kobakját Józsi bácsi.

Figyelem őket. Felelevenedik a múlt, a borsodi évek, a közös ismerősök. Amikor továbbindulunk megtudom, hogy még két munkahely vár ránk. Három óra van. A négyes szint főszállítója és a keleti hármas csapásvágat spiccen torkréteg. Körülötte, mintha hó esett volna. Lucskos, szürkésfehér massa mindenfelé.

— Ezt igazán feltakaríthatnák volna — fortyan fel a szakügyeletes.

Végigjártuk a szint valamennyi munkahelyét. Ma éjszaka semmi rendkívüli nem történt. Az ellenőrzés során az összes munkahelyet — ha jól számoltam tizennyolcat — rendben találtuk.

Fél öt tájban, amikor a népes elindult velünk kifelé, már működnek a süritetlevegős váltók. Néhány perccel később a zuhanyrózsza alatt, holtfáradtan állva értem meg mi volt az a szánakozás Józsi bácsi szemében. Ő tudta mit jelent vasárnap éjjel ügyeletbe menni.

Nógrádi Gábor

A felvételen balról jobbra: Kalabér János, János József, Horváth József és Szabó Pál almaválogatás közben Berényi Tamás felvétele

Társadalmi munkán

A III. sz. bányauzem III-as körletének műszaki brigádjára a szeptember végi brigádgülésen úgy döntött, hogy október hónap egyik szabad szombatján mezőgazdasági jellegű társadalmi munkán vesznek részt. A választás október 20-ra esett, ami sajnálatos módon ütközött az üzemen meghirdetett túl-

műszakkal. Ennek eilenére olyan szervezést sikerült végrehajtani, ami lehetővé tette, hogy a III-as körletből közel száz embert sikerült mozgósítani ezen a szombaton.

Ebből 31 fő végzett almaválogatást a Pécsi Állami Gazdaság Daniczpusztai telepén, ahol „teljesítménnyel” is elége-

dettek voltak, hiszen közel két és fél vagon almát „mozgattak meg”.

Mindezt jó hangulatban tették, amihez az is hozzájárult, hogy az újmecekaljai OTP nődolgozó is ugyanakkor végeztek a telepen társadalmi munkát...

II. I.

Az egészséget semmi sem pótolja

— Mit gondolsz, mi okozza a legtöbb balesetet?

— A figyelmetlenség.

— Szerinted mi okozza?

— Én is azt gondolom, hogy a figyelmetlenség.

A megkérdészetek túlnyomó többsége szerint a legtöbb balesetet a figyelmetlenség okozza. Sajnos a megállapítások igaznak bizonyultak. Pál József, a IV. sz. bányauzem biztonsági mérnöke kérdésemre rögtön előszedte a statisztikákat. Ebből kiderült, hogy 1978-ban januártól szeptemberig 79 három napon túl gyógyuló sérülés volt. 1979-ben ugyanebben az időszakban 94. A balesetek számszerű növekedését pedig kizárólag a figyelmetlen munkavégzésből eredő balesetek számának növekedése okozta. Amíg 1978-ban szeptemberig 27, addig 1979-ben ugyanebben az időszakban 41 ilyen baleset volt.

Azt hiszem, másokban is felmerül a kérdés, hogy nem lehetne ezeket a baleseteket elkerülni? Hiszen nem egy közülük igen súlyos kimenetelű és maradandó következményekkel jár. Gondolom a válasz egyértelmű, annak ellenére, hogy egyesek megpróbálják megmagyarázni a kapkodást és figyelmetlenséget: „Olyan szakmány mellett mint a miénk, az ember nem ér rá figyelni.” „Régóta vagyok itt, rutimból megy a munka, nem is gondolok a váratlan dolgokra.” „Nem a főtet kell lesni, hanem a gépet.” „Báméskodásból nem él meg az ember.”

Weszl László

Utca- elnevezések

A Pécs megyei város Tanácsa Végrehajtó Bizottsága az 1979. október 12-i ülésén — vállalatunk dolgozóit is érintő — határozatot hozott a Pécs városában kialakított új utcák, közterületek elnevezéséről.

A határozat szerint az Asztalos János utca északi területén kialakított utcáknak a Buday Dezső utca, Török József utca, Berki György utca, Bolgár Elek utca, Révész Béla utca lesz a neve.

A Bulgár-köz tömbelsőben kialakított utcák neve: Hortenzia utca, Gerbera utca, Kehely utca.

A Hajnalka utca és a vasút között kialakított utcának Ércbányász utca elnevezést adták.

A Siklósi városrész 4. építési területén az észak-déli irányban húzódó utcának Siklósi út, az észak-keleti irányban húzódó utcának Szikora Imre utca, az ugyancsak észak-keleti irányban húzódó utcának a Németh László utca, valamint az északi irányban húzódó utcának a Vági István utca elnevezést adták.

A fenti területen épített épületek még a műszaki átadás előtt megkapják a házszámokat, s ezzel a lakók bejelentkezését megkönnyítik.

J. K.

Sport

November 7 túraverseny

A MÉV KISZ-bizottsága, az IG-szárad III. sz. bányaüzemi raja és a III. sz. bányaüzem KISZ-vezetősége október 28-án túraversenyt rendezett a NOSZF 62. évfordulója tiszteletére a Mecseken.

Vasárnap reggel fél kilenkor a Dömörkapunál gyülekeztek a nevezett csapatok. A derűs, de hideg idő ellenére 10 csapat indult a versenyen, csapatonként 5-6 fővel.

A túraverseny távja 5 km volt, melyet hét ellenőrzállomással nehezített a rendezőség. A térkép szerint tájékozódó csapatok többek között érintették a felszabadulási emlékművet, a Mandulást, Misinatétót és a Kistrét volt a cél.

Az állomásokon a következő feladatokat kellett a csapatoknak leküzdeniük: elméleti kérdések totó formájában a NOSZF-fal, a KISZ-szel, az IG-gel kapcsolatban, kézigránát-dobás, célbarágás, kötélmászás, botlórótakadály és távbecslés. Nagyon szoros verseny alakult ki, mivel

majdnem minden csapat a megállapított szintidő körül futotta le a távot, s így az állomásokon megoldott feladatokra kapott pontszám döntötte el végül is a helyezések sorrendjét.

A túraverseny végeredménye a következő: 1. a MÉV II. sz. bü. IG-raja, 2. Pécs város zászlóaljcsapata, 3. MÉV III. sz. bü. KISZ II. csapata, 4. MÉV III sz. bü. IG-raja, 5. IG önkéntes raja, 6. Dobó Gimnázium csapata.

A túra elérte célját, mivel sikerült méltóképpen megünnepelni a NOSZF 62. évfordulóját, továbbá népszerűsíteni az IG tevékenységét a fiatalok körében és segíteni a KISZ honvédelmi nevelőmunkáját, illetve lehetőséget adni az IG-alegységek és a KISZ-fiatalok közötti találkozási és versenyzésre.

Az első három helyezett oklevelet és sportfelszerelést, míg a 4., 5., 6. helyezett csapatok könyveket kaptak a verseny végén.

Franyó József

Lövészet: Négy arany-érem Nagybátonyban

Hideg, csípős reggelre ébredtünk a havas Mátra hegységtől koszorúzott nagybátonyi bányászvárosban. A hőmérő higanyszála mínusz tíz fok alá süllyedt és még délben sem emelkedett nulla fok fölé.

Kint a lötéren melegező épület nem volt, versenyzőink — akár romantikának is beillően — sébtiben rakott „tábortűznél” melegítették gémberedett ujjukat, hogy helytálljanak a Nógrádi Szénbányák által rendezett November 7 Kupa csapat- és egyéni lövészbajnokságnak.

Versenyzőinknek nemcsak a hideggel, hanem a fagyos talajjal és az égre meredő pálya ívelésével is meg kellett küzdeniük. A nehézségek ellenére kitűnő versenyzésről tettek tanúbizonyságot. Először a férfiak küzdelmére került sor, amikor a versenyzők elfoglalták lövélőhelyeiket a jól megtervezett és szakszerűen megválasztott pontokhoz, mint sportlövőkörre...

Szerencsére az öltözőkük nem zavarta őket, különösen nem Király Gyurit, aki nagy meglepetésre maga mögé utasította az egész mezőnyt a 177 körrel. Kitűnően versenyzett Szabó Gyula és Tari Im-

re, mérsékeltbben szerepelt a vállalat bajnoka, Szigeti József és Dányi Zoltán, de eredményeikkel nagyban hozzájárultak a csapatverseny sikeréhez.

A népes női mezőnyben ezúttal Péhl Jakabné volt a főszereplő. A méves kislány a férfiakat is megszégyenítő találattal főlényesen nyerte a 20 lövéses versenyt. Különösen a második sorozatban elért 93 köregecsége emelkedik ki, mely a legjobb volt. Bozókíné és Földesdi Éva gyengébb eredménye is elég volt ahhoz, hogy csapatban az első helyen végessenek a házigazdák előtt.

E télies versenyen is igazolták versenyzőink, hogy a megváltozott körülmények között is képesek helytállni, újabb sikert és elismerést szerezni. Eredmények. Női egyéni 20 lövéses: 1. Péhl Jakabné 177 kör (MÉV). Csapatban: 1. MÉV (Péhl-né, Bozókíné, Földesdi) 477 kör. Férfi egyéni 20 lövéses: 1. Király György 177 kör (MÉV), 3. Szabó Gyula 171 kör (MÉV). Csapatban: 1. MÉV (Király, Szabó, Szigeti, Tari, Szénási) 838 kör.

Kovács M.

A Kutató-mélyfúró bravúrja Bajnokság után SZMT Kupa is

Ritka bravúrral büszkélkedhet a Kutató-mélyfúró labdarúgó csapata. A vállalati bajnokság harmadszori megszerezése után megszerezte az SZMT Kupa trófeát is, de nézzük mi is történt.

Májusban 64 csapat nevezésével megkezdődött az SZMT Kupa kispályás labdarúgó-bajnokság. Vállalatunk 12 együttesrel indult, a harmadik forduló után már csak három csapatunk maradt állva, mint döntősök. A végküzdelemre október végén került sor az újmecsekai sporttelepen. A hatos döntőbe jutott a Kutató-mélyfúró, Központ, Szolgáltató „A”, Mohács, Hőerőmű és a MÁV. A résztvevők két csoportra osztva körmérkőzést játszottak, majd a csoportelsők összeesapására került sor. Az SZMT Kupa történetében első alkalommal fordult elő, hogy az első helyért két méves

csapat játszott. A „házi-döntőt” a Kutató-mélyfúró — Központ csapatai vívták. A két együttes játéka igazi kupahangulatot teremtett. E küzdelemből a Kutató-mélyfúró került ki győztesen 4:0 arányban.

S itt meg kell jegyezni, hogy az újdonsült bajnokcsapat 19:0 gólaránya önmagáért szól. Ugy végig játszani a selejtezőket és döntőmérkőzéseket, hogy nem kaptak gólt, nagy siker. Kétszeresen gratulálunk a győztesnek a vállalati bajnokságban és az SZMT Kupában elért aranyéremhez.

Dicsérettel szólunk a többi csapatok helytállásáról, különösen a Központ és Szolgáltató „A” szerepléséről, akik kitűnő játékkal kerültek a döntőbe.

SZMT Kupa végeredménye: 1. Kutató-mélyfúró 2. Központ, 3. Hőerőmű, 4. Szolgáltató „A”, 5. Mohács, 6. MÁV.

Gépkocsi-kiutalással rendelkezők figyelmébe!

A személygépkocsi kiutalással rendelkezők jól tudják, hogy a kiegészítés befizetése november harmadikáig esedékes. Mi a jelenlegi helyzet? Mennyit mondták vissza a megrendelést? Mikor lesz átsorolás?

Megannyi kérdés, ami foglalkoztatja a jövődő autótulajdonosokat. Ezekről tájékoztattott bennünket Gyergyán Györgyné, az OTP megyei kirendeltetésének osztályvezető helyettese.

— Napról napra változik a helyzet. A gépkocsi kiutalások tulajdonosai úgy látszik — az utolsó pillanatig haboznak. November elsejéig csak igen kevesen fizették be a kiegészítést, illetve mondták vissza igényüket. Az elkövetkező napokban így nagy forgalom várható nálunk. Azoknak az előjegyzési számláját, akik a kiegészítést harmincadikáig nem intézik el, kénytelenek leszünk megszüntetni és a befizetett összeget az erre a célra nyitott csekk-számlájára átvezetni. Hangsúlyozom, hogy de-

cember elsején már nem fogadunk el befizetést. Arra senki ne számítson, hogy lesznek majd kiskapuk. A jelzett határidőig a kiegészítést bármelyik takarékpénztári fiókban, kirendeltségben vagy postahivatalban be lehet fizetni. Kérjük ügyfeleinket, az átutalási postautalványt pontosan, olvashatóan töltsék ki. A téves vagy hiányos adatok közlése a MERKUR-hoz történő átutalásnál olyan késedelmet okozhat, amely az előjegyzés törlésének veszélyével jár. A típusmódosítást — amennyiben a MERKUR elfogadta —, illetve a név és lakcímváltoztatást kérjük feltétlenül jelezzék. A következő napokban nagy forgalomra számíthatunk, így az igényektől függően pénztáraink tovább üzemelnek, esetleg szombat vasárnap is nyitva tartunk. Az átsorolást a MERKUR végzi és előreláthatólag jövő év első felében hozza azt nyilvánosságra — fejezte be tájékoztatóját Gyergyán Györgyné.

N. G.

Színesdiapályázat

A Ságvári Endre Művelődési Ház Fotóköre november 26-án 17 órakor rendezi meg színesdiapályázatát a művelődési házban a vállalati dolgozói, szocialista brigádjai és a fotoköri tagság számára. A téma kötetlen. A zsűrizés nyilvános. Pályázni lehet diasorozatokkal (szerzőnként 3 sorozat), egy sorozat vetítési ideje maximum öt perc lehet és egyedi diákkal (szerzőnként 10 darab). Kérjük az érdeklődőket, hogy a részvételi szándékot három nappal a fenti határidő előtt a 6-321 telefonon, a fotokörvezetőnek bejelenteni szíveskedjenek.

Füzy Tibor

Kitűnő szervezés Nagyszámú résztvevő

Ezzel a mondattal lehetne jellemezni a Szolgáltató üzemi gépkocsi szállítási KISZ-alapszervezetének rendezvényét. Már hetekkel előbb megindult a szervezés, plakátokat készítették, meghívókat gyártottak és kijelölték a rendezőszéket. Ilyen alapos előkészületek után került sor a közelmúltban az autós ügyességi versenyre az üzemi területén.

A szemerkélő eső sem riasztotta vissza a versenyzőket, harmincan adták le nevezésüket. A pálya látványos és rutinos autósok is elismerően nyilatkoztak.

A versenyt, mely négy

Fotópályázat a Ságváriban

A rendezőszervek már harmadik alkalommal hirdették meg a Munkásabrázolás — munkásművelődés című fotópályázatot a vállalatot fotózást kedvelő dolgozói és szocialista brigádjai számára.

A beküldött pályamunkák nyilvános zsűrizése szép számú érdeklődő jelenlétében 1979. október 15-én zajlott le a Ságvári Endre Művelődési Házban.

Fotós szemmel látni többet jelent a köznapiság látásánál, természetesen nemcsak a képek alkotói, hanem a néző számára is. A fotó a munka, a munkásélet meggyőző ábrázolása, a művészet ismeretterjesztésnek, az önképzésnek egyik kiváló eszköze. A beküldött pályamunkák ezúttal is ezt igazolták, hiszen a fentiek lépten-nyomon tettenérhetőek voltak igen sok szerző alkotásában. Ez évben a pályázat tematikája kibővült a munkásművelődés témakörrel, így érthető — mivel e terület könnyebben megközelíthető — sok szerző itt próbálta ki tehetségét. Öröndetes, hogy a fotósok tábora sok új szerzővel gyarapodott és megjelentek a szocialista brigádok fotókrónikásai is.

A zsűri — Vincze János művészeti vezető, Szerdahelyi György és Füzy Tibor — elé 71 pályamunka, közöttük több képsorozat került. Alapos válogatás után végül 30 képet fogadott el kiállításra és nyolc szerző munkáját díjazta a bíráló bizottság. Közülük — rangsorolás nélkül — meg kell említeni Undi László (III. sz. bü.) Vasárnap délután c. sorozatát, mely a felszabadulási emlékmű lírai feldolgozásával ért el szép sikert. Selmeczi Béláné (Kis. kut. és aut. ü.) Fályklyavívó c. munkája kitűnő technikával készült, példásan szép kompozíciójú fotó. Igazi meglepetés volt Tündök Erzsébet művészi megformálású Korongozó c. fotósorozata, bizonyítván ezúttal is, hogy a riportfotó igenis lehet esztétikai érték hordozója. A Portré c. képe erősen karakterizáló, Tükörözés c. fotója figyelemfelkeltő, kitűnő munka. Mély szimbolikus tartalmával és formai megoldásával kiemelkedik az

anyagból Somogyi János (Kis. kut. és aut. ü.) Galambok c. képe, mely a rabság és a szabadság kontrasztját igen suggesztív erővel tudja követni. Vértelri riporteri érényeket csillogtató sportfotókkal jelentkezett Czudar Sándor (Kis. kut. és aut. ü.) ezek közül a Csodacsatár és Landolás c. képek, de a Vásárban és a Verebek c. munkái, valamint a töle megszokott kitűnő technikával készült Portré c. képei is méltán arattak elismerést. A család, a pihenés és szórakozás témaköréi közül választott motívumokat Svastits Aladár (Kis. kut. és aut. ü.). Képej közül kiemelkedik az Alkotó és Nem kérek többet c. fotók, ahol a gyermekvilág jellegzetes pillanatait fogta meg, kiváló kompozíciós érzékkel a szerző.

Ugyancsak ebből a témakörből választott Czánakóné Vár Klára (Kis. kut. és aut. ü.) Felemelkedés c. kedves, egyszerű eszközközel megoldott sorozatát és ide sorolhatjuk Villányi Lajos (EDÜ) meglepő látószögökből készült Portré c. képét is. Fentiekben kívül természetesen még számtalan kép megérdemelne a bővebb elemzést és méltatást is. Füzy Tibor

HÍREK

A BULGÁRIAI Redki Metall testvérvállalatunk szakemberei, Georgi Ivanov Georgiev és Alekszandr Ivanov Velkov geofizikusok tíznapos tapasztalatcsere-látogatáson vettek részt október hó folyamán. Tanulmányozták a geofizikai mérőműszerek gyártását, működését.

AZ ORSZÁGOS Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület október 11-12-én bányászattörténelmi ankétot tartott Alsóorsón. A tanácskozáson vállalatunkat Dravecz József képviselte.

A IV. SZ. BÁNYAÜZEM gazdasági, párt- és társadalmi szervezeteinek vezetői a közelmúltban megbeszélést tartottak a munkásszállón élő üzemi dolgozókkal. A hasznos beszélgetésen a szállóval kapcsolatos kérdéseken túl szó volt a termelési, munkaszervezési problémákról is, amelyek megoldásához az üzemi vezetési segítségért kérték.

A HAZAFIAS Népfriant istenküti körzeti bizottsága a közelmúltban lakóbizottsági ülést tartott. Poszek Alajos elnök javaslatára széles körű lakóterületi mozgalmat indítanak. Célkitűzés a „Tiszta udvar, rendez ház” mozgalom kiterjesztése, a parlagon levő földek megművelése, a környezetvédelem, a terület csinosítása stb. A mozgalomban végzett munkát 1980. május 1-én értékelik. A szervezők várják a területen lakók, kerttulajdonosok jelentkezését, munkában való részvételüket a következő címen: Nevelési Központ Pécs, Fabián Béla út 9. A borítékra kérik ráírni: „A mozgalomban részt veszünk”.

VÁLLALATUNK koncert művészenekara december 8-án a Magyar Rádióban úgynevezett „Z-felvetelen” veszt részt. Sikeres szereplésük esetén nemcsak műsorokban is szerepelhet zenél felvételük.

ÉRTEKELTE a vállalati munkaverseny bizottság a harmadik negyedévi balesztelharítási versenyt. A bányaüzemnek közül a legjobb eredményt a III. sz. bányaüzem érte el. Az üzem kollektívájának jutalma 15 ezer forint. A külszíni üzemek első helyezette az Erdősifa üzem. Az üzem jutalma 10 ezer forint.

Hegyi József